PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Nr. 19 (210)
Anul XX
OCTOMBRIE 1967

FOTBAL

De la DOBRIN la ALBERT

CITIȚI REPORTAJUL DIN PAG. 10-11

Unul din numerele de «prestidigitație fotbalistică» ale lui Dobrin în fața lui Juhasz și Varga (în dreapta).

Foto: PAUL ROMOȘAN

RUGBI

ȘASE ÎNTÎLNIRI ROMÂNO-FRANCEZE

ATLETISM

FINAL DE SEZON

CICLISM

Însemnări din TURUL ROMÂNIEI

1

A 51-a EDIȚIE A CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE ATLETISM (senio

Finiș fără recorduri

2
3

1. Deși deține un record național de 60,68 m la aruncarea suliței, rezultat ce reprezintă cea mai bună performanță mondială a anului, Mihaela Peneș nu a reușit la București din cauza pistei de elan foarte moale) decît un 50,90 m.
2. Virginia Bonci deasupra ștachetei ridicată la 1,72 m. Recordul național de junioare (1,73 m), care îi aparține, s-ar putea să crească chiar anul acesta la 1,75 m.
3. Șerban Ioan nu a reușit să-l întreacă deocamdată în record (2,11 m) pe Cornel Porumb. La «naționale» el a doborît la 2,12 m. Șerban nu disperă însă...

Sute de fețe plictisite la sfîrșitul campionatelor naționale de atletism. Doar sute, pentru că spectatorii nu au fost de ordinul miilor. Spre ieșire se merge agale. Unul singur e grăbit. El reușește să se strecoare cu iuțeala și agilitatea țiparului. La un moment dat, insul se oprește brusc și se adresează în gura mare unui grup de «spectatori în interes de serviciu»:

— Am trăit s-o văd și pe asta: mai mulți ziariști decît atleți! Pe vremea cînd alergam eu, aveați ce să scrieți. Ce-o să faceți acum?

Și insul, nimeni altul decît maestrul emerit al sportului Dinu Cristea apasă pe accelerator pînă aproape de viteza de relatare a unui crainic la meciurile bune de fotbal și continuă:

— Băieți, fac și eu haz de necaz. M-a necăjit zmeul. Dacă a putut să arunce buzduganul tocmai din Poiana Brașov pînă la București, ca să știm că vine, mi-am zis că voi rămîne cu gura căscată ca la dentist cînd va intra zmeul pe stadion. Mă cutremuram la gîndul că va dărîma poarta și zidurile, ca să-și facă loc. Și l-am tot așteptat două zile de întreceri pe zmeu, ca abia acum, la spartul tîrgului, să-l zăresc și să mă pufnească rîsul. Zmeul venise, dar era atît de mic și de plăpînd, că nici n-am observat cînd a pătruns în stadion.

Și nea Dinu, acest om care pînă la cei 56 de ani ai săi nu a cîștigat nici un gram în greutate și nu a pierdut nici un dram din umorul său, spune în loc de «la revedere» și tot în gura mare:

— Dacă zmeul ăsta atît de firav la București va fi la Istanbul mai puternic decît la Poiana Brașov, îl voi ierta!

*
* *

Pe vremuri nu prea depărtate, stadionul Republicii era considerat perla atletismului românesc. Dar, încet-încet, din cauza intemperiilor, din cauza solicitării, din cauza lipsei de îngrijire, pista s-a degradat, devenind improprie pentru confirmarea succeselor realizate de unii din atleții noștri fruntași (Mihaela Peneș, Petre Astafei, Gheorghe Zamfirescu ș.a.) la Poiana Brașov, cu puține zile înaintea campionatelor naționale. Și, totuși, a fost preferat stadionul Republicii, deoarece are un drenaj corespunzător (după cum se știe, inițial, fusese ales stadionul 23 August, dar ploaia torențială de o jumătate de oră l-a acoperit de apă pentru multe ceasuri, impunînd amînarea campionatelor, precum și schimbarea locului de întreceri: ca o măsură de prevedere!).

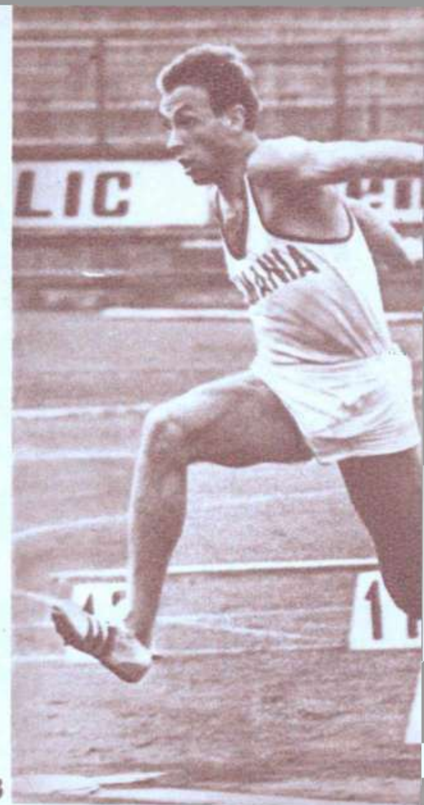
La ora actuală, așadar, stadionul Republicii nu are decît valoarea unei umbrele pe timp de ploaie. Bine ar fi fost dacă federația de speciali-

1

2

3

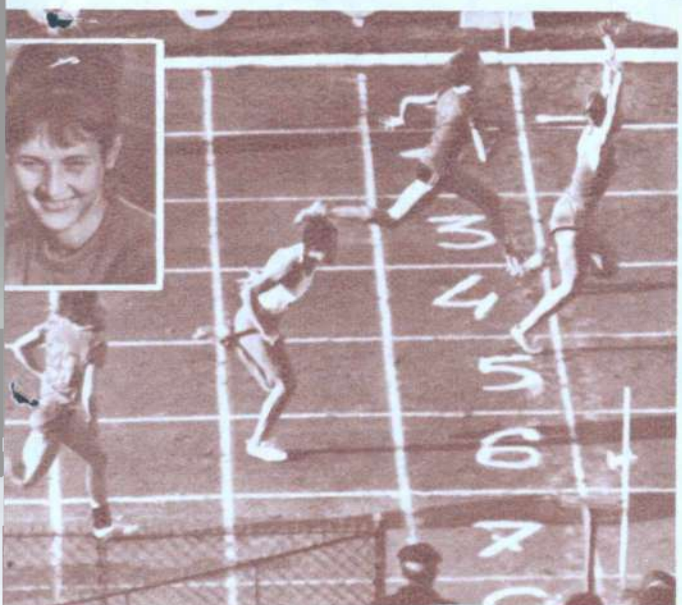
1. Viorica Viscopoleanu (recordmana noastră la săritura în lungime: 6,59 m) se află în plutonul fruntaș mondial al probei. La «naționale» ea a aterizat la 6,41 m.

2. Iosif Naghi a intenționat să ducă recordul României la aruncarea discului dincolo de 60 de metri, dar la București a obținut abia 57,81 m.

3. Șerban Ciochină — triplusaltistul nostru de valoare mondială, deținător al unui record de 16,59 m — realizează la campionatele naționale de la București 16,35 m — cea mai bună performanță personală în țară.

4. Valeria Bufanu — corecordmană la 80 mg (11,1) — a fost departe de recordul sub 11 secunde pe care l-a vizat: 11,5; pe locul II Viorica Viscopoleanu.

5. Gheorghe Zamfirescu — cel mai iute sprinter român (10,3 pe 100 m și 20,9 pe 200 m) — ocupă primul loc doar cu un 10,6 și, respectiv, cu 21,5.

4

5

tate s-ar fi zbătut o zi, o săptămînă, o lună, un an, zece ani ca să-și asigure exclusivitatea pe acest stadion sau pe altul. Ar fi însemnat mare lucru pentru atletismul românesc, așa cum a însemnat cîndva pentru rugbi stadionul Tineretului de la Arcul de Triumf. Un leagăn, un izvor de talente.

Am cerut părerea campioanei noastre olimpice, maestra emerită a sportului Mihaela Peneș. Iat-o:

— La Poiana Brașov am realizat un nou record românesc și, totodată, cea mai bună performanță mondială a anului: 60,68 m. Speram ca la București să întîlnesc aceeași pistă de elan, care să-mi reziste. Speranțe deșarte. Pista era atît de moale, încît am fost preocupată la fiecare aruncare nu de realizarea unui nou record, ci de grija de a nu mă accidenta. Am reușit acest lucru, însă cu prețul unei performanțe foarte slabe: 50,96 m. Îi rog pe toți aceia care au așteptat foarte mult din partea mea la aceste campionate naționale să mă înțeleagă și pe mine: la București nu am participat într-o întrecere de adio, ca să risc totul; în fața mea vreau să am cît mai mulți ani de competiție!

Spectatorii, ghidîndu-se după acel 5,03 m de la Poiana Brașov, abia așteptau să-l aplaude pe

cu prăjina. Au fost dezamăgiți văzîndu-și idolul învins de Dinu Piștalu. Lui Astafei i s-au frînt aripile la 4,75 m dintr-o cauză stupidă. După realizarea recordului, a jucat baschet și s-a accidentat la gleznă. La campionate a participat incomplet restabilit (poate ar fi fost bine ca antrenorul său să-i scutească pe Astafei de concurs).

Performanțele realizate de Viorica Viscopoleanu (6,41 m la lungime), de Șerban Ciochină (16,35 m la triplusalt — record personal în țară), de Șerban Ioan (2,10 m la înălțime), de Virginia Bonci (1,72 m la înălțime) au darul de a pune într-o lumină nefavorabilă rezultatele «reușite» de Gheorghe Zamfirescu (10,6 la 100 m și 21,5 la 200 m), de Constantin Bloțiu (1:50,0 la 800 m și 3:51,3 la 1 500 m), de Nicolae Mustață (29:52,8 la 10 000 m — își anunțase tentativa de record), de Ileana Silai (2:11,0 la 800 m), de Ecaterina Nourescu (12,2 la 100 m și 25,2 la 200 m), de Valeria Bufanu (11,5 la 80 m garduri — își anunțase tentativa de record) ș.a. În apărarea lor se ridică, însă, un bun avocat: pista slabă! Să nu greșesc, se mai ridică încă unul: interesul de club! Desigur, pe primul plan al campionatelor naționale stă titlul, cucerirea lui. Asta nu înseamnă însă să întorci spatele recordului. La ediția actuală, la București, nu a fost doborît nici un record de

dar el a doborît recordul la maraton, în luna august, la Cluj: 2:24:16,8). Iar cele mai bune performanțe, cu unele excepții (Șerban Ioan, Virginia Bonci — ambii la săritura în înălțime ș.a.) au fost la distanțe demne de luat în seamă față de actualele recorduri naționale (ca să nu indispunem mai mult, nu facem aluzie și la cele europene sau mondiale). Ar fi totuși greșit să pretinzi atleților recorduri cu orice preț la campionatele naționale. Pentru record sînt necesare uneori foarte multe tentative. Or, cînd aceste campionate naționale nu sînt precedate de o sumedenie de concursuri la mici intervale între ele, la ce mare lucru poți să te aștepți? Asta nu-i scuză însă pe atleți de rezultatele mediocre, care au abundat la București.

*
* *

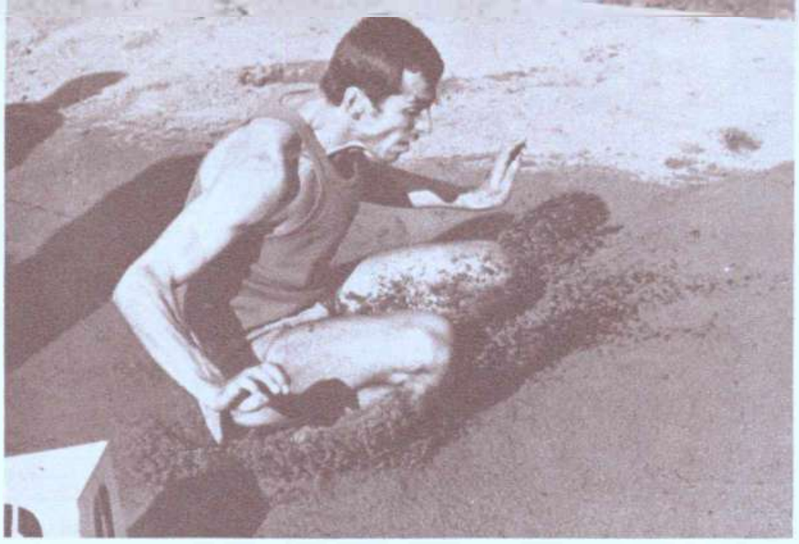
La această ediție nereușită, plictisitoare, a campionatelor naționale am făcut și o altă serie de însemnări, printre care:

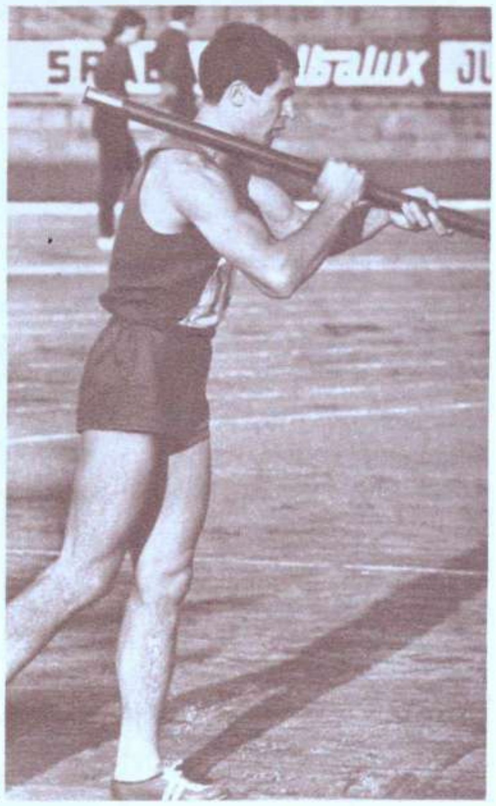
- În ciuda existenței campionatelor naționale pe echipe, în ciuda banilor cheltuiți, chiar și numărul atleților de valoare mediocră este mic.
- Tehnica la care s-a ajuns în schimbarea ștafetei amintește, în general, de birocratismul

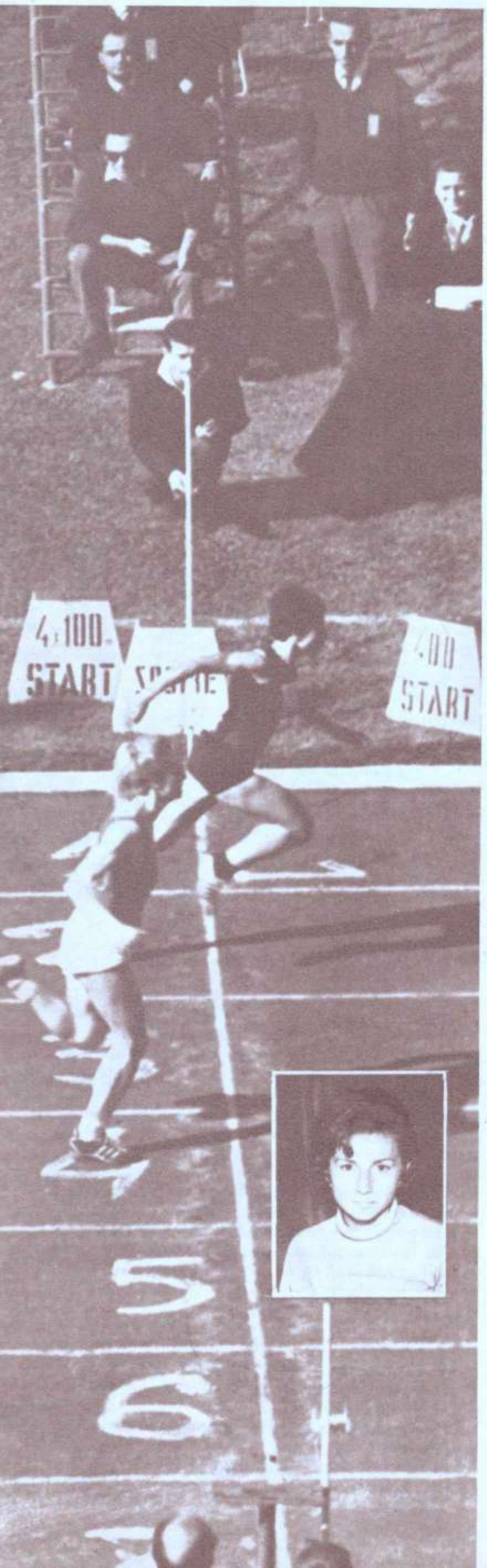
(continuare în pag. 4)

FINIȘ FĂRĂ RECORDURI

(urmare din pag. 3)

1

3

2

1. Adrian Samungi — cîștigă titlul de campion național la săritura în lungime cu 7,49 m.
2. Ecaterina Nourescu devine pentru prima oară campioana națională și încă la două probe: 100 m (12,2) și 200 m (25,2), învingînd-o pe favorită — Ioana Petrescu, deținătoarea recordurilor (11,8 și 23,5), în scădere de formă și posibilități.
3. Dinu Piștalu — campionul României pe anul 1967 la săritura cu prăjina: 4,85 m.
4. Zoltan Vamoș — campionul țării la 3 000 m obstacole — și învingătorul său în cursa de 1 500 m — Constantin Bloțiu (dreapta).
5. Ileana Silai — recordmana țării la 800 m (2:05,6) — devine pentru întîia oară campioană națională în proba preferată (2:11,0).

Fotografiile: PAUL ROMOȘAN

4

5

supărător al întocmirii actelor de «dare și luare în primire», așa, pe îndelete. Se pierde enorm de mult timp!

● Continuă să lipsească cușca de protecție la aruncarea discului (aruncarea ciocanului a fost exilată la turnul de parașutism, pentru ferirea gazonului aflat, probabil, în patrimoniul fotbalului).

● În prima zi de concurs finalul s-a desfășurat la lumina reflectoarelor. Pentru un singur atlet au fost aprinse toate becurile: Șerban Ioan (care dimineața a dat un examen la Politehnică și acum concura cu o mare durere de dinți). El ridicase ștacheta la 2,12 m. Crainicul — în nota sa — nu anunța nimic, lumea pleca, iar Șerban Ioan rămînea solitar, ca un visător (la record) sub clar de lună.

● Echipamentul pestriț al atleților făcînd parte din același club a devenit foarte supărător, mai ales în timpul desfășurării probelor de ștafetă. În general, însă, spectatorului din tribună îi venea foarte greu să-i urmărească, să-i identifice de la distanță pe dinamoviști, pe steliști, pe rapidiști etc. Secțiile de atletism ar putea să ia exemplu de la acelea de fotbal în această privință (dacă ele hotărăsc soarta bugetelor).

● Personalul de serviciu al I.E.B.S. (cei care aduc și iau gardurile, blocstarturile etc.) este foarte prost îmbrăcat. Ce-ar fi să li se dea acestor oameni o uniformă? Nu ar costa prea mult și nu ar mai indispune privirile.

● Adrian Gagea, principalul pretendent la titlul de campion național la aruncarea greutății, a fost descalificat pentru că arbitrii l-au prins cu... ocaua mică. Efectul: «bătrînul» Constantin Crețu (34 de ani) s-a trezit campion național cu o performanță care i-ar fi asigurat în... 1953 și titlul de recordman — 15,71 m.

● Abandonul lui Andrei Barabaș la 10 000 m reprezintă un simptom al pierderii capacității sale de a mai face parte din lotul republican pentru această probă. Ar fi necesar ca selecționerii să-l încerce în proba de maraton pe Barabaș, înainte de a hotărî definitiv dacă atletul dinamovist este bine să abandoneze și locul său în lot.

● Din cele 35 de titluri de campioni (individuali și pe echipe) Bucureștiul a cucerit 32 (Dinamo — 12; Steaua — 8; Metalul — 6; Rapid — 4; Politehnica — 1; P.T.T. — 1), Clujul — 1 (C.S.M.), Brașovul — 1 (Tractorul), Cîmpulungul Muscel — 1 (Școala sportivă). O statistică semnificativă, dar neplăcută în același timp!

HORIA CRISTEA

ATLEȚII ROMÂNI - PRIMII ÎN BALCANI!

Cu emoții am așteptat desfășurarea acestei ediții — a 26-a — a Jocurilor Balcanice de la Istanbul. Trebuia să vedem dacă unele rezultate bune, realizate în cursul anului, se confirmă și dacă multele performanțe slabe sînt simple accidente, sau...

Și concursul ne-a edificat pe deplin în ambele privințe. Nivelul întrecerilor balcanice este în creștere, chiar dacă în multe probe rezultatele nu ating încă o ridicată valoare mondială. Lupta a devenit mai acerbă și întrecerea pentru fiecare punct a căpătat o amploare nemaiintîlnită. În această conjunctură, noua victorie absolută capătă aspecte pozitive. Atleții noștri s-au impus atît la bărbați (România 168 p, Bulgaria 166 p, Iugoslavia 102 p, Grecia 52 p, Turcia 34 p), cît și la femei (România 103 p, Bulgaria 86 p, Iugoslavia 68 p, Grecia 3 p, Turcia 1 p). Ei au cucerit, de asemenea, cel mai mare număr de victorii: 14 (față de Bulgaria 13, Iugoslavia 7 și Grecia 1), fiind categoric «vioara întîi» a acestor întreceri. Și, pentru că în atletism există și un corolar al performanțelor — cupele pentru cele mai bune rezultate individuale au revenit tot unor români — lui Iosif Naghi și Olimpiei Cataramă, ambii la aruncarea discului, care au obținut titlul de cei mai buni atleți balcanici pe anul 1967.

Performanțele noastre au fost, în general, satisfăcătoare. Am împărțit comportarea atleților noștri în mai multe categorii. O primă grupă este aceea a revelațiilor. În aceasta i-am inclus pe Nicolae Perțea (antrenor I. Söter) și Valeria Bufanu (antrenor Silviu Dumitrescu), care au realizat veritabile surprize prin victoriile lor asupra unor adversari cu performanțe anterioare superioare. O a doua categorie o formează performanțele de cert nivel internațional. Aici vom aminti de Iosif Naghi (antrenor Mircea Buhlea), care cu un nou record la aruncarea discului —59, 49 m urcă încet, dar sigur, spre mult așteptații 60 de metri, de Olimpia Cataramă (antrenor Emil Drăgan) — 54,06 m la aruncarea discului și de Șerban Ciochină (antrenor Elias Baruch) la triplusalt cu 16,41 m.

I-a impresionat pe toți cei prezenți omogenitatea celor doi reprezentanți ai noștri în multe probe, în care ei au ocupat locurile 1 și 2. Aceasta s-a realizat în 8 probe, și a constituit cheia victoriilor noastre pe echipe: 400 m garduri (Jurcă-Rățoi), decatlon (Socol-Mureșan), 20 km. marș (Caraiosifoglu-Ilie), 110 m garduri (Perțea-Suciu), 800 m femei (Silai-Baciu), lungime femei (Viscopoleanu-Vintilă), disc femei (Cataramă-Manoliu), suliță femei (Peneș-Ciurea).

Victorii așteptate au realizat și Gheorghe Zamfirescu la 200 m (21,4), Ioan Șerban la înălțime (2,10 m) și Gheorghe Costache la ciocan (63,14 m).

În cîteva probe, atleții noștri deși învinși de adversari sau de coechipieri, au realizat rezultate de valoare. Să le evidențiem la acest capitol pe Virginia Bonci (înălțime), Maria Pandele (pentatlon), Marilena Ciurea (suliță) și Ana Sălăgean (greutate).

În sfîrșit, vom consemna cu plăcere evoluția corespunzătoare a unora dintre atleții noștri cu vechi state de servicii care au dovedit, încă odată, că în atletism înlocuirea unui atlet așa-zis vîrstnic, cu unul tînăr, nu se poate face artificial, ci doar pe teren, în focul competiției și că doar performanța este supremul judecător al selecției unei echipe. Este vorba aici printre alții de Lia Manoliu (locul 2), Gheorghe Popescu (locul 2), Maria Pandele (locul 2), Ana Sălăgean (locul 3), Ioana Petrescu (2 locuri 2) etc.

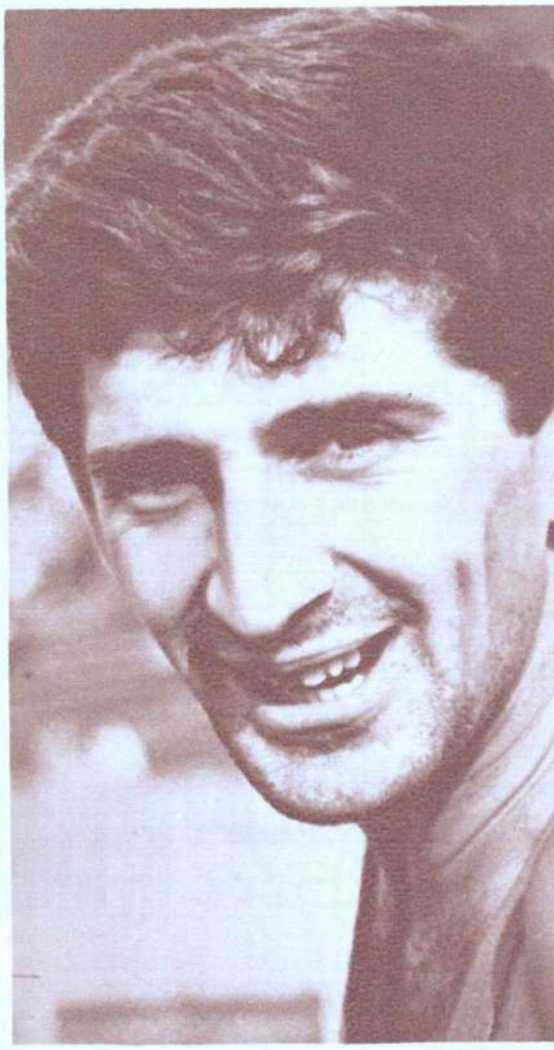
Dar, pentru că nu toate au mers cum trebuie în această ediție a Balcaniadei ne vedem nevoiți să menționăm și unele lucruri mai puțin plăcute. Astfel a fost prea mare numărul celor care nu s-au calificat în finală: Andrei Deak, Alexandru Spiridon (care cu 1,90 m a sărit mai puțin decît decatlonistul Curt Socol pe aceiași pistă, în aceeași zi, ca să nu vorbim de juniorul Andrei Sepci, care realiza în aceleași zile, în cadrul altui decatlon — în R.D. Germană — 2,02 m!), Mihai Zaharia, Constantin Crețu etc. De asemenea, rezultatele unora dintre atleți au fost departe de ceea ce au dat ei în competițiile interne. Acest fapt ne-a făcut să-i apreciem cu un calificativ de nesatisfăcător pe Cornelia Popescu, Vasile Dumitrescu, Adrian Șamungi, Viorica Enescu, Doina Bădescu, Ecaterina Nourescu, Volf Socol, Dinu Piștalu, Virgil Țibulski.

Toate ar fi cum ar fi, dacă nu am fi fost nevoiți să consemnăm cea mai slabă (și cuvîntul este prea blînd) comportare a fondiștilor noștri din ultimii 10 ani la Jocurile Balcanice. Altă dată — fondul — pe drept cuvînt considerat drept «artileria grea» a atletismului nostru masculin, a fost de data aceasta «ciuca bătăilor». Cu excepția lui Ovidiu Lupu, care și-a îmbunătățit recordul personal la maraton cu 6 minute, toți ceilalți s-au comportat lamentabil, fiind învinși în toate probele masculine de către atleții bulgari. Se naște astfel o întrebare: oare au progresat atît de mult vecinii noștri? Răspunsul este categoric: nu! În schimb am regresat noi: nepermis de mult. Rezultatele învingătorilor sînt modeste, aceasta lăsîndu-ne un gust amar în ciuda victoriei generale de la Istanbul. Și înfrîngerile fondiștilor sînt cu atît mai dureroase, cu cît aceștia au fost atleții care s-au bucurat de cele mai bune condiții de pregătire în 1967. Se impune o analiză serioasă și profundă a stării de fapt a fondului nostru din partea celor în drept — în primul rînd a antrenorilor lotului și așteptăm să se ia de urgență măsurile ce se impun.

De asemenea, s-au comportat slab și cele două ștafete de 4 × 100 m bărbați și femei, care au obținut performanțe mai slabe decît cele realizate de echipele de club Dinamo, Steaua și Metalul la recentele campionate naționale! Și aici se impune o redistribuire a timpului afectat acestor probe, de către antrenori.

Cu toate aceste aspecte negative, victoria noastră generală rămîne victorie. Sîntem din nou primii în Balcani, dar să privim acest lucru prin perspectiva Jocurilor Olimpice.

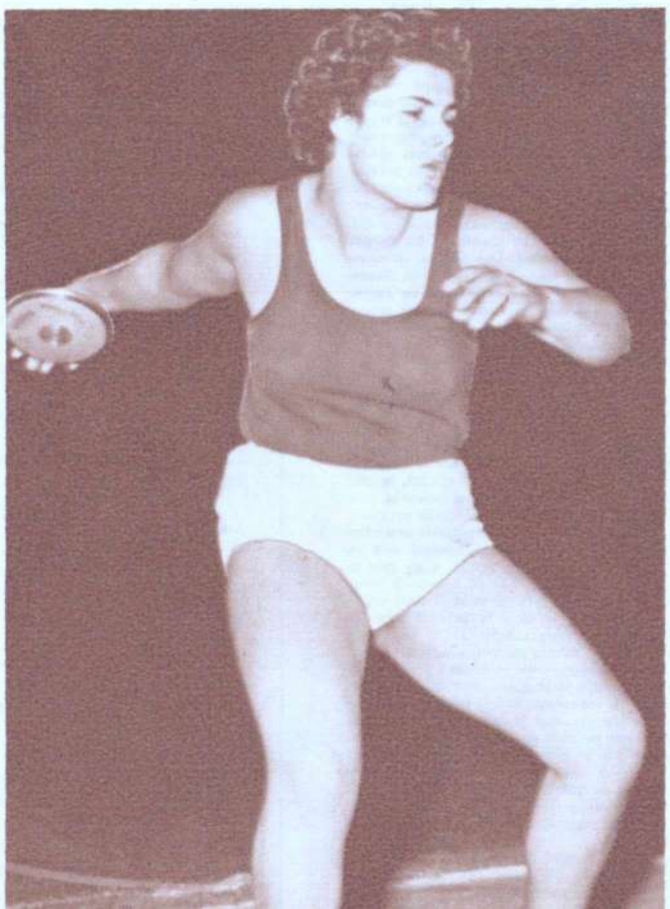
NICOLAE MĂRĂȘESCU

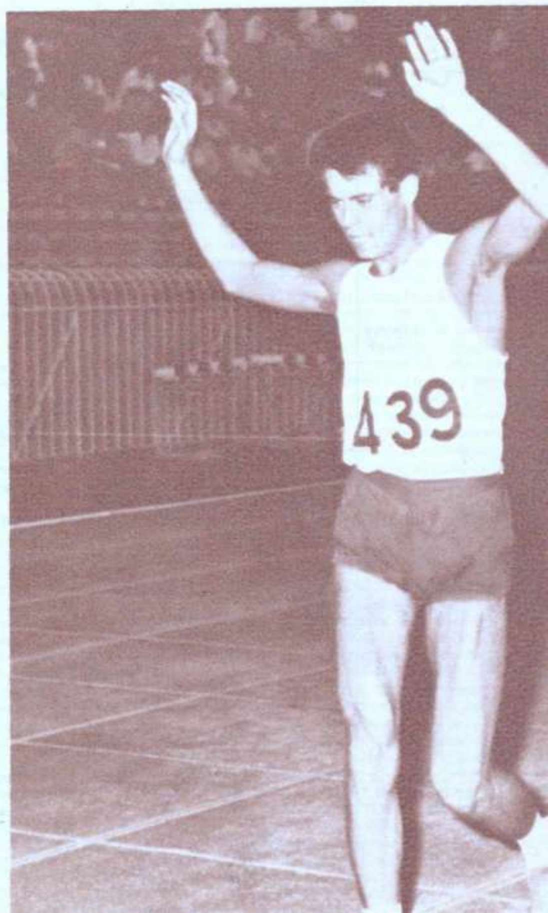
1

1. NICOLAE PERȚEA, una dintre «surprizele» Jocurilor Balcanice de la Istanbul. Cu 14,4 și-a egalat recordul personal pe 110 m.g. În acest an Perțea a realizat o frumoasă suită de victorii.

2. OLIMPIA CATARAMĂ, campioană balcanică la disc cu un rezultat de valoare mondială, 54,06 m.

3. Pentru a 3-a oară consecutiv LEONIDA CARAIOSIFOGLU a cucerit titlul de cel mai bun mărșăluitor din Balcani.

2

3

Ziua «J». Toţi ziariştii specializaţi în atletism mi-au luat urma. Helsinki, timp de trei zile, va trăi la «ora franceză». Importanţa ce se acordă unei confruntări atletice mă copleşeşte şi mă sperie totodată. Dacă voi începe să mă împleticesc ca la Tokio? Alung repede acest gînd. Sosirea lui Bob Schul, învingătorul meu de la Tokio, şi a lui Mills mă ambiţionează. Acest 5 000 m va putea fi, în definitiv, apoteoza unei munci stăruitoare şi, mai ales, dovada că înfrîngerea mea la Tokio nu a fost decît un accident. Nu era vorba numai de o revanşă, ci mai ales de o cursă de nivel olimpic, cu cei mai tari oameni ai probei.

...Şi iată-ne pornind.

Organizatorii nu limitaseră numărul concurenţilor, astfel că înţelegerea mea cu Clarke de a conduce fiecare un tur nu a putut fi pusă în aplicare. În primele două tururi era o învălmăşeală de nedescris. Nici o mamă n-ar fi putut să-şi recunoască copilul. Dar unde e Clarke? Mă întorc să-l văd venind din urmă cu pasul lui măsurat, de veteran. Îmi face cu ochiul şi trece în capul plutonului, înaintea est-germanului Haase. De data asta s-a dus, îmi zic. Schul s-a lăsat păgubaş la 2 000 m. Cu atît mai rău pentru el. Şi acum urmăritorii Mills, Wiggs şi alţii sînt «plantaţi» fără milă. După 3 000 m am rămas numai doi în frunte. Numai doi? Mă înşel amarnic. Un negru cu picioarele lungi şi nervoase este lîngă noi. Şi ce uşor aleargă. De necrezut! Hei, de-acum fiecare pentru el! La al 8-lea tur Clarke accelerează progresiv, desigur cu intenţia să mă ducă sleit în ultimul kilometru. O tactică ce se poate întoarce şi împotriva lui. Dacă rezist, sînt în graficul recordului mondial. Recordul său. Australianul înţelege că nu poate cîştiga această cursă şi se mulţumeşte acum să alerge îndărătru. La 500 m de sosire el schimbă încă o dată ritmul, dar îi rezist uşor. Am senzaţia că pericolul vine din altă parte. Atletul negru, cu picioarele lungi şi nervoase, este mereu lîngă noi, ca o umbră. În sfîrşit, îmi aduc aminte de numele lui. E o veche cunoştinţă. Este Keino. A participat şi el la finala cursei de 5 000 m la Tokio. Un client serios. La 300 m de sosire, Keino face gestul de a ataca. Ezit o clipă. Să-l las să treacă sau să apăs eu pe accelerator? Se va repeta cu mine drama de la Tokio? Fie ce-o fi! Atac. Zarurile sînt aruncate. Mă duc. Keino rămîne la 5 metri în urma mea şi nu va mai reveni. Clarke e şi mai în urmă. Sosesc în 13 : 27,6 — nou record al Europei, dar în seara aceea aş fi putut bate şi recordul mondial. În patru săptămîni băteam 4 recorduri mondiale şi 9 ale Europei. Jazy nu murise la Tokio!

...Esenţa atletismului, după părerea mea, constă nu atît în impulsul de a-i întrece pe alţii, cît mai ales în tăria de a te depăşi pe tine însuţi. Să ştii, dragul meu prieten, că mi s-a întîmplat uneori să fiu mai fericit după o înfrîngere, decît în urma unei victorii. Şi aceasta pentru că am smuls o infimă zecime de secundă recordului meu precedent sau, pur şi simplu, pentru că în ziua aceea am avut certitudinea de a fi forţat pînă la ultimele resurse de energie.

Sînt convins şi cred în necesitatea de a odihni să fii prin multe aspecte ar fi modul de a încerca fericirea pînă la extaz.

Intră şi tu în lumea aceasta minunată, încearcă-ţi puterile, aleargă!

...Şi acum cîteva sfaturi practice. Ai hotărît, bunăoară, să devii alergător de semifond. Să ştii că drumul este lung şi va curge multă apă pe Sena pînă cînd îţi vei vedea numele scris în ziarul «l'Équipe». Dar să nu te neliniştești, să nu-ţi pierzi răbdarea. Totul va veni la timpul său. Învaţă să fii tenace. Este un lucru foarte important. Nu te grăbi, opreşte-te la haltele prescrise. Corpul tău este ca o maşină care iese din uzină. Rodajul este indispensabil. Dacă vei forţa la început, rişti să te consumi. Tot mecanismul se va deranja. Descoperă-ţi singur puterea de a îndura. Dacă locuieşti la ţară, nu te repezi să alergi pe stadion. E inutil, mai ales la început. Aleargă în voie prin păduri, urcă culmile dealurilor, coboară povîrnişurile. Evită accelerările bruşte, care forţează inima. La început trebuie să înveţi să alergi distanţe tot mai mari fără să te opreşti. Să te menţii însă întotdeauna în interiorul posibilităţilor tale. La început vei gîfîi după o alergare de 5 minute. Dar dacă poţi să te antrenezi de trei ori pe săptămînă, vei vedea că după 3—4 săptămîni poţi să alergi fără să te opreşti 15, 20 sau 30 de minute. Vei vedea ce plăcut este să simţi solul cum alunecă sub picioarele tale. Încearcă să expiri la fiecare trei fuleuri şi să inspiri la patru fuleuri. Vei menţine acest ritm cît mai mult posibil. Păstrîndu-l, înseamnă că ai rezerve. Cînd simţi că începi să oboseşti şi inima bate prea tare, opreşte-te. Nu rămîne imobil. Niciodată să nu te aşezi jos. Fă paşi, respiră profund. Sînt de folos cîteva exerciţii de supleţe, de destindere. Lucrează muşchii abdominali. Ei sînt esenţialul pentru un alergător. Aceşti muşchi vor decide în finalul unei curse dure. Dacă sînt prea slabi, te vei descumpăni şi vei risca abandonul. Ai văzut desigur în fotografii alergători terminînd cursa cu bustul aruncat înapoi. Asta este o treabă proastă. Formează-ţi muşchi abdominali solizi. E o muncă grea, dar indispensabilă în devenirea unui atlet. Un alergător de semifond trebuie să fie uşor, însă destul de puternic. Pentru a te fortifica aruncă pietre, caţără-te pe arbori, ridică buturugi. Dacă trăieşti într-un oraş mare, du-te şi aleargă pe stadion sau într-un parc. La început însă nu alerga pe pista de zgură, ci pe iarbă. Pista întăreşte şi usucă muşchii. Cu timpul vei cunoaşte şi plăcerile pistei. Alege-ţi un echipament simplu, nu te da în vînt după trening-uri scumpe şi sclipitoare, sau după pantofi costisitori. Un maiou de bumbac, un slip, nişte teniși cu talpă groasă sînt deajuns. Dacă nu ai trening, pune-ţi un pulover gros de lînă şi pantaloni mai subţiri. Aleargă pe vreme bună, dar şi pe ploaie. Cît timp nu te opreşti, nu-ţi va fi frig. În schimb, odată antrenamentul încheiat, trebuie să te dezbraci complet şi, dacă este posibil, să faci un duş. Nu ai duş la îndemînă, te vei frecţiona bine cu un prosop şi te vei îmbrăca cu haine uscate şi calde. Marii campioni, ajunşi la supreme onoruri sportive, nu au cunoscut alte mijloace de antrenament. După lungi şedinţe de alergare, neozeelandezul Halberg de

Michel Jazy — Pista RECORDURILOR (VI)

totdeauna primul. Să nu te socoţi niciodată inferior celor cu care te afli alături de linia de start. Dar trebuie, de asemenea, să nu încetezi niciodată să consideri sportul ca un joc, să nu te simţi dezonorat cînd vei sosi pe locul doi.

Cît de mult am dorit să devin campion olimpic. Şi totuşi nu sînt. Aş fi vrut să alerg la fel de bine şi să bat performanţe ca Elliot, atletul pe care l-am admirat nespus. Dar aceasta nu mă împiedică totuşi să fiu fericit. Cunosc o mulţime de băieţi fără recorduri atletice mari în palmares şi care încearcă satisfacţii la fel de puternice ca şi mine.

Se poate să am o profundă admiraţie pentru un alergător de 3 : 50,0 pe 1 500 m şi să nu fiu uluit de alergătorii cu timpul de 3 : 40,0. Îmi aduc mereu aminte de cuvintele cîntăreţului Jean Brel: «Cineva poate să fi mers pînă la Tokio şi totuşi să nu fi făcut un drum mai lung decît între Paris şi Marsilia. Important este felul cum călătoreşti pînă acolo.»

Şi în atletism totul este o chestiune de pasiune. Poţi pătrunde într-o lume de senzaţii intense fără să te numeşti neapărat Jim Ryun sau Ron Clarke. Ceea ce contează este convingerea că te poţi cunoaşte mai bine, că simţi gustul întrecerii. Apoi sînt toate aceste lucruri ce nu se măsoară nici în secunde, nici în zecimi de secundă: mărunte întîmplări împărtăşite zi de zi cu tovarăşii de concurs şi de club. Să nu crezi că atletismul este un sport individual. Pe stadion sînt prieteni, echipieri. Băieţii aceştia atraşi de mirajul arenei nu sînt neapărat toţi nişte vedete. Atletismul nu elimină sentimentul solidarităţii. Dimpotrivă. Ce mulţumit vei fi, regăsindu-i pe tovarăşii de antrenament pe pistele colorate ale stadioanelor!

Una din cele mai mari satisfacţii din cariera mea este aceea de a fi luptat sub culorile aceluiaşi club, de a mă fi plantat trainic în inima cîtorva oameni.

Atletismul îţi va cere multe sacrificii, însă te va răsplăti înzecit. Este o lume în care te vei dezvolta liber, făcîndu-ţi prieteni sinceri şi demni. Vei intra într-o mare familie. O lume, aş spune, cu felul său propriu de a preţui oamenii, cu argo-ul său şi un stil de viaţă simplu, plin de afecţiune. Pe un stadion gol, la antrenamente, transpiraţia unei vedete nu cîntăreşte mai greu decît cea a debutantului.

În această familie nu există bariere. Cel mai bun se afirmă. Dacă te dăruieşti atletismului, dacă accepţi jocul, vei fi adoptat pentru totdeauna. Şi, apoi, vine partea pasionantă a antrenamentului şi, mai ales, a concursului. Să nu te descurajezi niciodată. Dacă eşti serios şi perseverent, într-o zi vei cunoaşte şi tu beţia sublimă ce te va cuprinde cînd vei îndrăzni să-l ataci în turnantă şi să-l întreci dintr-odată pe unul ce te-a învins adesea. Vei cunoaşte viaţa intimă a plutonului, privirile scrutătoare ale adversarilor care-şi cîntăresc puterile cu două tururi înainte de sfîrşitul cursei.

O cursă este infinit mai mult decît o simplă alergare. Competiţia este un roman formidabil, care nu se sfîrşeşte niciodată, un roman cu episoade ce se nasc pe neaşteptate şi se schimbă imprevizibil în ...

pildă, se îmbrăca într-o furgonetă. Chiar dacă nu dispui de cele mai bune condiţii de antrenament, nu te descuraja, nu-ţi plînge soarta. Bate-te. Va trebui să ai grijă să alergi totdeauna în supleţe. Nu-ţi bicisi corpul. Aleargă cu palmele întredeschise, niciodată cu pumnii strînşi. Trebuie să-ţi impui să nu alergi niciodată crispat. Nu alerga pe vîrfuri, desfăşoară bine talpa pe sol, în un sprijin complet şi puternic. Fă-ţi un aliat din corpul tău, nu un rival. Tu nu te baţi împotriva lui, ci cu el. Nu alergi numai cu picioarele, ci cu întreg corpul. Poţi începe să alergi la vîrsta de 13—14 ani după o vizită medicală amănunţită. Dacă eşti sănătos, nu rişti nimic. Dimpotrivă. După o toamnă şi o iarnă trăite în regim de atlet, vei constata că ai un apetit mai bun, dormi un somn odihnitor şi profund, că inima bate mai rar în repaus. Inima este un muşchi. Dacă o faci să lucreze cum trebuie, se va întări, va deveni mai rezistentă. La fiecare pulsaţie va trimite sîngele cu mai multă putere în corp şi va bate mai rar. Supraveghează-ţi alimentaţia. Eu am şansa de a avea un ficat sănătos şi un stomac care-mi permite să mănînc orice. Dar asta se întîmplă mai rar. Mulţi atleţi au ajuns campioni deşi ficatul lor era pretenţios şi fragil. Alimentîndu-te cu carne, nu face excese, consumă mult peşte slab, legume proaspete. Evită orice fel de sosuri, tot ceea ce poate fermenta în intestin. Nu-ţi recomand nici vinul, nici berea. Trebuie să bei între mese apă minerală (un litru şi jumătate pe zi). În seara unui efort intens cina să fie uşoară. Te poţi revanşa la micul dejun de a doua zi. Evită cafeaua cu lapte cu tartine, mănîncă în schimb produse din cereale, gen «corn flakes», biscuiţi sau pîine prăjită, şuncă. În general e bine să mănînci mai puţin, dar lucruri de calitate. Dacă timp de şase luni ai reuşit să respecţi acest regim, să-ţi impui autocontrolul, te poţi duce să te înscrii într-un club. Arată-i antrenorului carnetul în care ţi-ai notat totul în cele şase luni de pregătire solitară. Nu-i ascunde nimic. Un antrenor este în acelaşi timp tatăl, fratele şi profesorul tău. Sportul este un angajament total al fiinţei tale şi pentru a şti cum să lucreze cu tine, antrenorul trebuie să cunoască totul.

Iată, prietene aceasta e viaţa de atlet. Tu vei şti, în orice caz, mai multe decît mine la debutul meu. Îţi doresc curaj, încredere şi satisfacţii. Dacă vei deveni într-o zi campion, o vei datora pasiunii şi aplicaţiei tale. Dacă vei rămîne un simplu concurent fără performanţe mari, asta nu are nici o importanţă. Tot vei fi cîştigat. În antrenamente şi concursuri vei fi învăţat mai mult despre oameni şi despre tine însuţi. Campion sau nu, vei fi trăit momente pe care viaţa le rezervă doar celor ce îndrăznesc şi riscă. Vei fi împins înainte limitele corpului şi spiritului tău. Vei face parte din familia noastră, aceea a alergătorilor. Chiar dacă nu devii campion, vei fi aproape de cei ce au fost şi de cei ce vor fi, în timp ce mulţi oameni care se învîrtesc în jurul nostru nu ne cunosc.

Hai, vino! Este o familie minunată!

— Sfîrşit —

FIŞIER

ATLETISM

Recorduri europene

Prăjină	5,28	Hervé D'Encausse	Franţa

Recorduri republicane

110 m garduri	14.2	Nicolae Macovei	Steaua
Triatlon	2417	Vasile Mureşan	ICF
Prăjină	5.03	Petre Astafei	Steaua
Disc	59,49	Iosif Naghi	Steaua
80 m garduri femei	11,1	Elena Vintilă egalat	Dinamo
	11.1 eg.	Valeria Bufanu	Metalul
suliţă	60.68	Mihaela Peneş	Dinamo
Pentatlon	4571	Elena Vintilă	Dinamo
4 × 100 m club	47,7	Metalul Bucureşti	
	47,5	Metalul Bucureşti (Pandele—Goth—Nourescu—Bufanu)	

ÎNOT

Recorduri mondiale

400 m liber	4.08.2	Greg Charlton	SUA
100 m fluture	56.5	Douglas Russell	SUA
	56,3	Douglas Russell	SUA
200 m fluture	2.06.0	John Ferris	SUA
100 m spate	59.3	Charles Hitckok	SUA
	59,1	Charles Hitckok	SUA
	58,4	Roland Matthes	RDG
110 yarzi spate	1.01.0	Roland Matthes	RDG
200 m spate	2.09.4	Charles Hitckok	SUA
4 × 100 m liber	3.32.6	Echipa Naţională (Walsh—Haven—Charlton—Zorn)	SUA
4 × 100 m mixt	3.57.2	Echipa Naţională (Hitckok—Mertens—Russell—Walsh)	SUA
200 m bras femei	2.39.5	Cattie Ball	SUA
200 m fluture femei	2.22.5	Ada Kok	Olanda
220 yarzi bras femei	2.46.9	Catie Ball	S.U.A
880 yarzi liber femei	9.44.1	Debbie Meyer	S.U.A.
4 × 110 yarzi mixt femei	4.37.4	Echipa Naţională S.U.A. (Watson - Ball - Daniel - Borkmann)	

Recorduri europene

100 m fluture	58,4	Alexander Gordeev	URSS
4 × 100 m liber	3.35.6	Echipa Naţională (Gussev—Geiman—Kulikov—Ilicev)	URSS
1500 m liber femei	18.49.9	Elisabeth Ljungreen	Suedia
4 × 100 m liber femei	4.11.3	Echipa Naţională (Strumolo—Sacchi—Camino—Berti)	Italia
4 × 100 m mixt femei	4.35.7	Echipa Naţională	URSS

Recorduri republicane

800 m liber	9.33.3	Dionisie Naghi	Mur. Tg. Mureş
1500 m liber	18.08.6	Dionisie Naghi	Mur. Tg. Mureş
4 × 200 m liber	8.42.3	Echipa Naţională (Slavic—Naghi—Gotter—V. Moraru)	
	8.36.8	Echipa Naţională (Slavic—Moraru—Naghi—Gotter)	
100 m fluture	1.02.4	Adalbert Covaci	Dinamo
	1.02.1	Adalbert Covaci	Dinamo
200 m fluture	2.19.6	Vladimir Belea	SS2 Buc
	2.18.6	Adalbert Covaci	Dinamo
800 m liber femei	10.29.0	Cristina Balaban	Dinamo

HALTERE

Recorduri mondiale

Cat. Mijlocie	stilul	smuls	149	Hiroshi Ouchi	Japonia
Cat. Semi-mijlocie	„	împins	158,5	Russell Knipp	SUA
	„	aruncat	183,5	Victor Kurenzov	URSS
Cat. semigrea	„	împins	151,5	Jan Talts	URSS
	„	aruncat	193,5	Jan Talts	URSS
	total		502,5	Jan Talts	URSS
Cat. grea	stilul	smuls	175	Leonid Jabotinski	URSS
	„	aruncat	219	Leonid Jabotinski	URSS

Recorduri europene

Performanţele realizate de halterofilii europeni care constituie recorduri mondiale, reprezintă în acelaşi timp şi recorduri europene.

Recorduri republicane

Cat. uşoară	stilul	împins	140	Fiţi Balaş	Steaua
	total		405	Fiţi Balaş	Steaua
Cat. grea	stilul	împins	165	Gheorghe Mincu	Dinamo
	„	împins	170	Gheorghe Mincu	Dinamo
	„	aruncat	177.5	Gheorghe Mincu	Dinamo

obiectiv:

JOCURILE OLIMPICE

MEXIC 1968

TOATĂ ATENȚIA PROBELOR OLIMPICE DE CAIAC - CANOE!

Șase medalii de aur, patru de argint, două de bronz. De șase ori Imnul de Stat al României a răsunat pe apele lacului Berta cu ocazia recentelor «europene» de caiac-canoe. Sportivii noștri au reconfirmat valoarea înaltă a școlii românești.

Dar anul 1968 va fi anul marilor încercări de la Ciudad de Mexico. Anul Jocurilor Olimpice. Anul în care caiaciștii și canoiștii noștri vor face totul pentru a duce și mai departe prestigiul cucerit în arena mondială.

•

Programul Jocurilor Olimpice cuprinde numai șapte probe de caiac-canoe și anume: caiac 1 000 m băieți — simplu, dublu și patru, plus ștafeta 4 × 500 m; canoe 1 000 m — simplu și dublu și caiac dublu 500 m pentru fete. La ultima confruntare continentală, sportivii noștri — la probele olimpice — au ocupat trei locuri I: caiac dublu și patru 1 000 m și ștafeta 4 × 500 m. Dacă la aceste probe sportivii noștri au fost la înălțime, la altele în schimb, au rămas datori. Ne referim, de pildă, la caiac simplu și canoe simplu și dublu.

•

Primele măsuri însă pentru umplerea acestui gol și o cît mai bună comportare a sportivilor noștri la Jocurile Olimpice au și fost luate. Campionatele naționale, disputate la două săptămîni după «europenele» de la Duisburg, au fost pentru iubitorii acestui sport un adevărat «sac cu surprize». Federația de specialitate a inclus în programul «naționalelor» *o zi a probelor olimpice*, cu obligativitatea tuturor cluburilor de a participa la ele. Întrecerile au fost viu disputate. Caiacul a fost dominat de obișnuiții probelor. La canoe, surprizele au fost de proporții. Igor Lipalit, care în ultimul timp ne produsese multe deziluzii, atît în țară cît și peste hotare, a revenit puternic în plutonul celor care aspiră la un bilet pentru Ciudad de Mexico. La dublu, doi «simpliști» au surclasat echipaje cu renume mondial. Marian Ionescu și Constantin Manea au terminat cursa cu un avans considerabil. Marea lor performanță a fost însă cea obținută după numai o săptămînă la «Regata Tata», unde campionii europeni de la Duisburg — T. Wichmann și G. Petrikovics — au fost învinși.

Acum, tehnicienii și antrenorii noștri lucrează intens pentru ca lotul care ne va reprezenta la Jocurile Olimpice să fie capabil de cele mai mari performanțe la toate probele, fără excepție.

În fotografie: cuplul Vernescu-Sciotnic în timpul unei «încălziri» pe apele lacului Snagov.

Scrisoare din Mexic

de la dr. GABRIEL CHEREBEȚIU

Fără îndoială, cea mai grandioasă competiție mondială a anului o constituie Jocurile Preolimpice, de la Ciudad de Mexico, care vor avea loc între 14 și 29 octombrie. Va fi ultima repetiție generală înaintea J.O. din 1968, fiecare țară avînd posibilitatea să efectueze ultimele verificări sportive la fața locului și ultimele investigații medicale, care le vor completa pe cele realizate în anii precedenți.

Toate sporturile olimpice figurează în programul întrecerilor, cu excepția fotbalului, considerîndu-se că în Ciudad de Mexico sînt anual zeci și zeci de întîlniri internaționale, nemaifiind necesare experimente în acest sens.

Numărul țărilor înscrise a ajuns la cifra record de 44, cu un total de aproximativ 3 000 de competitori. Comitetul organizator al celei de a XIX-a Olimpiade a anunțat că termenul de înscriere pe națiuni s-a prelungit pînă la 31 septembrie, pentru a se da posibilitate și altor țări din cele 125 membre ale C.I.O. să participe la această ultimă repetiție.

Țările participante: U.R.S.S. — 160 de sportivi; S.U.A. — 60; R.D.G. — 90; R.F. a Germaniei — 45; Cuba — 272; Austria — 15; Belgia — 28; Cehoslovacia — 29; Spania — 32; Finlanda — 18; Olanda — 25; Ungaria — 109; Anglia — 13; Japonia — 166; Elveția — 21; Norvegia — 38; Nigeria — 16; Mongolia — 27; România — 33; Coreea de Sud — 7; Suedia — 40; Iugoslavia — 21; Ghana — 12; Indonezia — 50; Guatemala — 108; Bulgaria — 39; Franța — 130; Italia — 130; Grecia — 5; Coasta de Fildeș — 5; Polonia, Canada, Camerum, Niger, Gabon, Peru, Mali și Mexico. (Țările în dreptul cărora nu există o cifră, n-au definitivat încă mărimea delegației). Israelul și Iranul vor trimite doar observatori.

Între participanți, la toate ramurile sportive, putem să observăm un mare număr de campioni. Astfel, la gimnastică nu va lipsi sovieticul Boris Salin, campion olimpic la paralele și locul doi în clasamentul general, și compatrioții acestuia, de asemenea, cîștigători de medalii la Tokio, Mihail Voronin, Viktor Lisițki și Viktor Leontiev. Japonezii îl vor aduce pe campionul olimpic la general-compus Yukio Endo, apoi pe Harubiro Yamashito, campion olimpic la sărituri și Takuy Hayata, campion la inele. În total vor concura 36 de bărbați și 40 de femei, fără a se socoti delegația Mexicului. În ceea ce privește selecționatele mexicane de gimnastică, acestea se află într-o situație destul de dificilă, deoarece sportivii trebuie să se prezinte în cadrul acestor concursuri cu exercițiile obligatorii pentru J.O., iar timpul de pregătire a acestora a fost extrem de scurt. La campionatele panamericane (22 iulie — 7 august) exercițiile obligatorii au fost total diferite.

Pînă în prezent la atletism și-au anunțat participarea nominal doar polonezii, belgienii și japonezii. Primii îi vor prezenta pe Irena Kirszenstein și pe Eva Klobukowska (ambele cu 11 secunde la 100 m), Danuta Iaworska, cu o performanță de 57,30 m la suliță, Ladislav Nikiciuk cu 85,10 m la aceeași probă și Wieslaw Maniak cu 10,1 la 100 m. Belgienii au anunțat sosirea lui Gaston Roelants, care va concura la 5 000 m și 10 000 m, iar pentru probele de 800 m și 1 500 m pe aceea a lui André de Hertoghe. Japonezii își pun mari speranțe în tinerii lor atleți Kiesuke Saguachi la 5 000 m și 10 000 m, Takashi Seruguatari la 3 000 m obstacole, Satoshi Shimo la triplu salt și Tetsuo Hirota la săritura cu prăjina.

Probe extrem de disputate se anunță și la natație, unde în urma rezultatelor obținute de către nord-americani la campionatele panamericane, aceștia par favoriți. Desigur că un cuvînt greu de spus îl vor avea și sovieticii, japonezii, francezii și canadienii. Federația mexicană de natație va prezenta un grup de 53 de înotători și înotătoare, sperînd bune rezultate în special la 200 m bras fete și băieți, 200 m fluture femei și 1 500 m masculin.

La ciclism vor participa peste 100 de concurenți din 12 țări, atît în probele de velodrom, cît și în cele de șosea. Printre cei mai bine cotați sînt francezii, olandezii, sovieticii și polonezii. Nu se știe încă dacă Mexicul va prezenta echipa la 100 km contra-cronometru, deoarece în urma slabei comportări în cadrul campionatului mondial de ciclism, recent desfășurat în Olanda, Federația mexicană de ciclism a afirmat că va lua măsuri drastice.

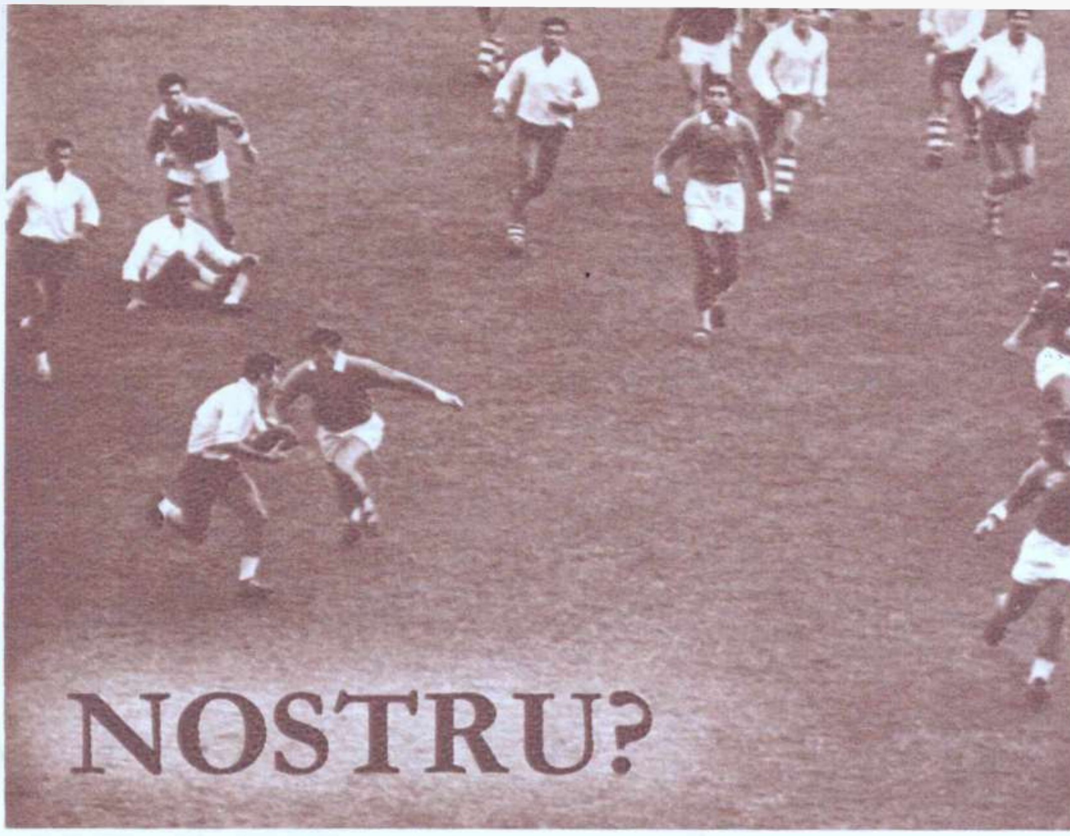
Competițiile de atletism se vor desfășura pe stadionul de la Ciudad Universitaria, a cărui pistă se află în transformare, schimbîndu-i-se zgura cu tartan. Se știe că la J.O. din Mexic întrecerile vor avea loc pe o pistă de material plastic «tartanul», care poate fi obținută în diferite durități și porozități. Această pistă se întreține mult mai ușor și este foarte rezistentă la intemperii. În prezent în Mexic sînt în construcție 5 piste de acest fel, iar pentru întrecerile preolimpice din octombrie vor fi terminate cel puțin două, cea de la Ciudad Universitaria și cea de la Centrul de pregătire olimpică. Prima mare competiție desfășurată pe o astfel de pistă a avut loc anul acesta în Canada, în cadrul Campionatelor Panamericane. Rezultatele n-au suferit de pe urma acestui fapt, totuși unii antrenori au spus că la anumite probe, tehnica va avea nevoie de mici retușări. Un lucru este cert: că pantofii de pistă vor trebui prevăzuți cu cuie mult mai scurte decît cele clasice.

Competiția de volei feminin va fi animată de prezența a două echipe de mare prestigiu, cele ale Japoniei și Uniunii Sovietice, cărora li se va alătura fără nici un complex de inferioritate, cea a Coreii de Nord. În cadrul întrecerilor preolimpice vor avea loc și campionatele centro-americane de volei masculin și feminin. Pretendente la titluri sînt echipele Cubei, care vor avea de înfruntat însă dîrzenia echipelor gazdă.

La majoritatea ramurilor de sport competițiile vor avea loc pe bazele sportive ce vor fi utilizate și în cadrul J.O. Totuși mai sînt unele în curs de construire, între care cea mai grandioasă va fi Palatul Sporturilor cu 21 000 de locuri, apoi bazinul olimpic cu 8 000 locuri, sala de volei cu 5 000 de locuri și velodromul. Satul olimpic, a cărui fundație este aproape gata, se află în Sudul orașului, la o distanță de cinci minute de stadionul olimpic de la Ciudad Universitaria. Făcîndu-se săpături pentru fundații, s-au descoperit aici vestigii ale unei civilizații vechi de peste 2 000 de ani, aparținînd culturii cuicuilco. Piramidele de mărime medie și mică, vor fi dezgropate în întregime și vor fi restaurate pentru ca sportivii să poată admira și aprecia chiar în satul olimpic urmele acestei culturi precolombiene.

MARGINALII
LA UN DERBI
RATAT

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU RUGBIUL NOSTRU?

Dinamo—Griviţa Roşie 0—11.
O fază de rugbi adevărat, o fază frumoasă, de spectacol. Şarjează treisferturile dinamoviste prin Dragomirescu, în timp ce Wusek (G.R.) încearcă placajul, iar colegii săi de echipă Demian, Dinu şi Ţibuleac închid culoarul.

Punem chiar în titlu această întrebare, şocaţi, pe bună dreptate, de neînchipuitele fapte ce s-au petrecut recent pe terenul de joc la presupusul derbi al campionatului dintre Dinamo şi Griviţa Roşie, adică tocmai la meciul care a echivalat mereu cu apoteoza întrecerii interne, meciul către care s-au îndreptat în fiecare an toate speranţele de mai bine ale celor ce iubesc în ţara noastră rugbiul.

De fiecare dată înainte şi după această dublă întîlnire — decisivă pentru titlu (căreia i se adăugau şi partidele cu Steaua) curgea multă cerneală pentru a consemna marele eveniment, cu litere majuscule, pline mai întotdeauna de satisfacţii faţă de vocabularul rugbistic exprimat de cei 30 de actori.

Multă cerneală a curs şi după ediţia din toamna 1967 a confruntării dintre primele două clasate. Dar o cerneală de o cu totul altă culoare, reflectînd nemulţumirea faţă de nivelul scăzut al partidei şi mînia în legătură cu dezmăţul la care s-au dedat echipele pe teren. De aceea, deşi au trecut de la «eveniment» aproape trei săptămîni, considerăm util să revenim asupra faptelor, stigmatizîndu-le.

Ce s-a petrecut în fond? Desigur că cititorii noştri ştiu cu toţii. Partida-derbi, generatoare de atîtea speranţe, s-a transformat, după o palidă mostră de rugbi, încet-încet, într-o exhibiţie de box şi de catch, ceea ce a necesitat adesea oprirea jocului, pentru eliminarea pe perechi a celor mai înfierbîntaţi. Dar, ca şi cînd asta nu ar fi fost suficient, cei rămaşi în teren — spre a nu se lăsa mai prejos — au declanşat în final o bătaie generală. Şi astfel s-a viciat un meci de rugbi, care trebuia să fie o culme a întregului campionat, într-atît era de determinant pentru cucerirea titlului. **(Rezultatul: 11—0 pentru Griviţa Roşie, dar trebuie spus că aceasta a fost beneficiara unui arbitraj greşit — P. Niculescu — care a gratificat-o cu nu mai puţin de 8 puncte! În felul acesta, griviţenii au luat o serioasă opţiune asupra celui de al 10-lea lor titlu de campioni. Ar fi fost, desigur, de dorit ca ei să onoreze altfel acest jubileu deosebit de valoros).**

•

Această încăierare ruşinoasă vine să se adauge unui şir de nereguli şi rateuri care nu face cinste de fel campionatelor naţionale din diviziile A şi B: jocuri de slabă calitate cu un rugbi de «doamne ajută»; arbitraje adesea lipsite de competenţă şi prestigiu care schimbă sensul unor rezultate; bătăi şi scandaluri, de loc rare, care fac rugbiul de ruşine şi-l sapă la temelie. Dar pînă acum totul se petrecea pe la «periferia» campionatelor. Am auzit de bătăi la Brăila, Buzău, Tecuci, Năvodari. Am văzut bătăi şi pe terenurile din Cluj, Constanţa, Bîrlad, Iaşi etc. Şi acum, colac peste pupăză, bătaia a coborît, asemenea unui bulgăre de zăpadă curgînd la vale, pentru a se transforma într-o adevărată avalanşă, în chiar inima rugbiului (Bucureşti), pe cel mai elegant stadion al său (stad. Republicii), căzîndu-i victimă cele mai mari vedete ale balonului nostru oval: Griviţa Roşie şi Dinamo.

Situaţia a devenit gravă. Am asistat, de fapt, la împlinirea unor acumulări cantitative de ani, la picătura care a umplut paharul. De data aceasta s-a sesizat întreaga presă şi, ca urmare, toţi factorii de răspundere. S-au luat unele măsuri drastice, binevenite, deşi tardive. E clar, campionatul nu mai putea continua într-un asemenea climat de nesportivitate. (Oare de unde o fi izbucnind atîta ură între jucători şi echipe? Spiritul fair-play-ului, atît de lăudat, să fi fost întrutotul abandonat? Nu cumva este vorba aici şi de rezultatul unor greşeli?).

Poate că măsurile exemplare luate de federaţie vor curma răul. Spunem poate, fiindcă răul e mai mare şi înlăturarea acestei cangrene, care se cheamă **nesportivitate, goană după rezultate şi victorii cu orice preţ, ameninţare, ură faţă de adversar, lovirea partenerului de întrecere şi a arbitrului** sau cum vreţi să-i spuneţi şi care n-are nimic comun cu noţiunea de întrecere sportivă, cere o răbdătoare muncă de educaţie, cheamă, în fond, la schimbarea unei mentalităţi care s-a cuibărit, după cum se vede, pînă şi în trupurile cele mai sănătoase ale rugbiului nostru. Se cade, aşadar, să ne plecăm cu mult mai multă atenţie asupra întrecerii interne, **campionatul**, oglinda sportului nostru. (Să nu avem privirile aţintite doar asupra partidelor internaţionale!). Să tăiem cu bisturiul şi să înlăturăm tot ce e nesănătos din trupul bolnav al rugbiului. Numai aşa vom putea pretinde balonului nostru oval să mai strălucească pe firmamentul mondial, cum a strălucit în trecutul apropiat. Avem acum un prilej temeinic ca să îndreptăm lucrurile şi să le aducem pe făgaşul cel bun. Ar fi păcat să ratăm această ocazie!

D. CALLIMACHI

P.S. În legătură cu sancţiunile dictate de federaţie avem următoarele observaţii:

1) faţă de situaţia anormală în care s-a desfăşurat partida, considerăm că rezultatul meciului Dinamo—Griviţa Roşie nu trebuia omologat, iar partida să fie ori dată pierdută ambelor echipe, ori rejucată în condiţii normale;

2) dacă s-a dat meci pierdut ambelor echipe, măsura trebuie să privească jocurile imediat următoare, cele din etapa a XVI-a (Agronomia Cluj—Dinamo şi Griviţa Roşie—Farul), dar pe motiv că Griviţa a jucat în prima duminică un meci amical cu Béziers, i s-a dat pierdut jocul din etapa a... XVII-a, cel cu Steaua. În felul acesta i s-a creat Griviţei Roşii un avantaj;

3) cea mai judicioasă propunere ni se pare însă a fi fost aceea formulată la radio de colegul Anton Groman, în sensul că, pentru a nu se crea prin neprezentare un avantaj nejust echipelor adversare ale lui Dinamo şi Griviţa Roşie (respectiv Agronomiei Cluj — angajată direct în lupta pentru evitarea retrogradării — şi Stelei) trebuia ca acestea să-şi dispute partidele şi şansele în mod normal, iar la sfîrşitul campionatului cele două formaţii incriminate să fie penalizate cu cîte 3 puncte.

Rugbi? Nu, bătaie în toată regula! Au intervenit şi suporterii. Uriţi Ce are asta comun cu sportul?

6 ÎNTÎLNIRI ROMÂNO - FRANCEZE

În imaginea de sus prezentăm un aspect de la întîlnirea dintre Steaua și La Voulte (9—3): Șerban culege cu ușurință un balon într-o margine.

Ca niciodată, două cunoscute echipe franceze de rugbi — LA VOULTE și A.S. BÉZIERS — au întreprins simultan turnee în țara noastră, în timp ce alte două formații românești (POLITEHNICA IAȘI și FARUL CONSTANȚA) au jucat peste hotare, în Polonia. Calea contactelor internaționale este întotdeauna binevenită (chiar dacă succesul surîde culorilor adverse) pentru că victorios va fi întotdeauna rugbiul.

XV-le lui La Voulte, fără vedetele sale (frații Camberabero și Lira), a cedat în fața Stelei (3—9) și Griviței Roșii (6—20), pentru a se reabilita apoi, parțial, în fața Politehnicii Iași (6—6).

A.S. Béziers, în schimb, deși cu o formație foarte tînără (doar cu 4 din jucătorii de acum doi ani) s-a prezentat ca o echipă solidă, dînd adevărata măsură a valorii rugbiului francez. Conduși de pe margine de **marele Danos** și din teren de nu mai puțin celebrul fundaș Dedieu, francezii au produs o puternică impresie, impunîndu-se în fața campioanei noastre — Grivița Roșie (11—5) — mai ales printr-un excelent și foarte mobil joc de înaintare și o mare siguranță pe liniile dinapoi. Grivițenii au jucat și ei corect, dar fără strălucire și cu un minus evident al dîrzeniei lor obișnuite. Cu ritmul lor insuficient de alert ei nu puteau spera într-un succes. În celelalte partide francezii de la Béziers au obținut următoarele rezultate: cu Agronomia Cluj (14—6) și cu Dinamo București (9 — 6). **(D.C.)**

O fază din meciul Grivița Roșie—Béziers (5—11). Atacă pe lîngă grămadă internaționalul Vasile Rusu. În timp

DOBRIN

ALBERT

Au trecut aproape 20 de zile de la răsunătoarea victorie a piteștenilor asupra faimosului Ferencvaros. Un Ferencvaros ornat cu vedetele pe care le-am văzut zburdînd pe micul ecran împotriva Braziliei, îngenunchiată acum un an, la Liverpool, cu 3—1.

Despre meciul de la Pitești n-aș mai vrea să vorbesc.

Acel 3—1 al victoriei nu mai are nevoie de comentarii.

Poate, cel mult, de cîteva imagini, care să fixeze în amintirea «milionului» de ascultători ai radioului cîteva clipe din cele 90 de minute ale victoriei.

În rîndurile care urmează aș vrea să desprind un detaliu din meci, pe care l-am urmărit cu insistență: detaliul duelului indirect Dobrin—Albert.

Dobrin și Albert sînt două din marile personalități ale echipelor lor. Albert a venit cu o carte de vizită impresionantă care culminează cu cele două săptămîni petrecute de înaintașul maghiar în Brazilia, după campionatul mondial, în urma invitației lansate de federația lui... Pele.

Albert e, fără îndoială, un virtuos al balonului. Chiar și partida (mai puțin edificatoare) de la Pitești a confirmat-o. Dobrin e, de asemenea, un jucător de clasă. În picioarele lui Albert sau ale lui Dobrin, mingea devine incandescentă, aducînd tribunele în stare de fierbere. În fața lui Albert și a lui Dobrin apărătorii se regrupează instinctiv, uitînd de scheme și teoreme. Atît Albert cît și Dobrin păstrează o superioară relaxare în momentul cînd sînt încolțiți și ies din încercuire prin «spărturi» pe care nici ochiul de Argus al tribunei nu le vede. Toate acestea sînt semnele unei veritabile clase de joc.

Și totuși...

Și totuși, Dobrin are față de Albert un handicap pe care îl poartă cu o ciudată seninătate. Veți spune, desigur, că e handicapul faimei. Dar nu e nici pe departe așa. Dobrin e unul din jucătorii noștri fără complexe. Handicapul e de altă natură. Handicapul e în munca pe care Dobrin înțelege să o desfășoare în teren. La Pitești, Dobrin a fost el însuși cinci sau șase minute. Albert în schimb, a «tras» cel puțin de patru ori mai mult. Vedeta lui Ferencvaros s-a angajat mai mult, a sprintat de mai multe ori, s-a aruncat mai hotărîtă în tentaculele apărării piteștene. Dobrin, în schimb, a jucat mai... seniorial, mulțumindu-se cu cîteva numere de prestidigitație fotbalistică. Veți spune, desigur, că înscrierea golului decisiv și «bomba» care l-a prefigurat pe al treilea sînt momente de «ardere» care dau dreptul la dispariții din joc. Dar, *adevăratul certificat al valorii stă tocmai în prezența continuă în joc*. Din acest punct de vedere, atît Dobrin cît și Albert au fost puși în umbră de un Barbu (sau Ilie Stelian) pe deoparte și de un Varga — pe de altă parte. În meciul F.C. Argeș—Ferencvaros, tonul viorilor «secunde» a fost mai ferm, mai rotund și mai sonor.

•

Am scris aceste rînduri cu adresă, sper directă, în preajma returului de la Budapesta. Nu e un secret pentru nimeni că la Budapesta echipa lui Barbu are un meci foarte greu. Ferencvaros nu acceptă — desigur — posibilitatea ca virtualul său titlu de campion să fie... atenuat de o eliminare din primul tur în «Cupa orașelor tîrguri». Dar, argeșenii au în palmaresul lor un remarcabil 2—2 la Sevilla, un stupefiant 5—1 cu Toulouse, un prestigios 0—0 la Zagreb și, mai ales, un 3—1 cu... Ferencvaros, adică echipa alb-verde cu care Ripensia, marea noastră Ripensie, se mîndrea la gîndul că a pierdut doar cu 4—5, acum 29 de ani, în «Cupa Europei Centrale».

Argeșul are prilejul unic de a realiza o mare performanță care să dea strălucire succesului de la Pitești. Dar pentru asta e nevoie de un efort total la Budapesta. Un efort căruia să i se subordoneze toți, și în primul rînd destinatarul acestor rînduri, adică Dobrin. Un Dobrin dedicat trup și suflet echipei, ca un «soldat de rînd», ar fi, poate, marea cheie a jocului. Pe ceilalți nu e nevoie să-i conving. Ceilalți știu mai bine — ce paradox! — că gazonul îi răsplătește pe cei care îi stropesc cu lacrimi și sudoare...

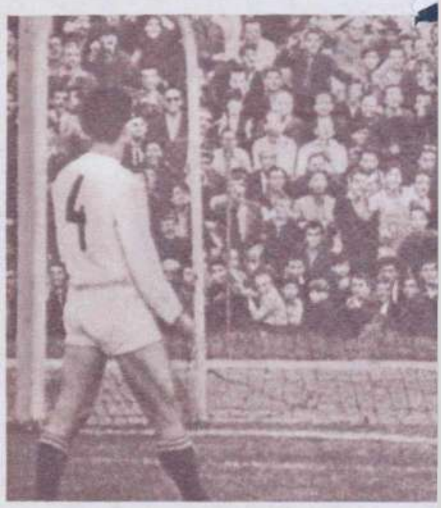
Ioan **CHIRILĂ**

FOTBAL

De la

Fotografiile lui PAUL ROMOȘAN vă oferă cîteva imagini de la meciul F.C. Argeș — Ferencvaros.

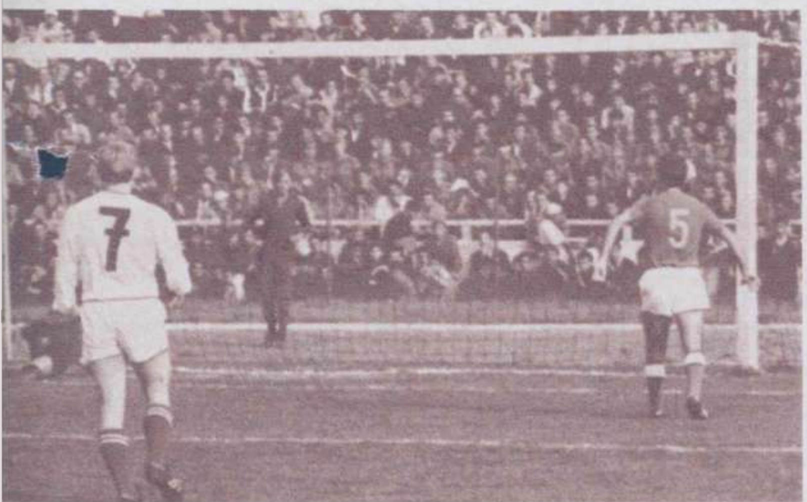
1. 1—0. Jercan a «pasat» mingea cu precizia unui jucător experimentat.

2. 1—1. Coman a fost învins de capriciile sferei de piele. Varga jubilează.
3. 3—1! Kraus (8), renăscut, a înscris în duel direct cu portarul maghiar.
4. 4—1? Ar fi fost formidabil. Dar mingea trasă de Dobrin va trece pe lîngă bară, anulînd iluzia optică.

DOBRIN la ALBERT

1

2

3

5

UN 2-0 FĂRĂ EFECT

După acel usturător şi, oricum, neaşteptat — prin proporţiile sale (0—5) — eşec de la Zagreb, Petrolul s-a reabilitat oarecum în meciul retur. Ploieştenii au oferit fidelilor lor suporteri un frumos exemplu de **fotbal-asociaţie**, dezminţindu-i pe acei care s-au şi grăbit să le cînte prohodul. Dar victoria, chiar cu 2—0 (Dridea I şi Grozea) a fost totuşi insuficientă pentru a mai putea întoarce un rezultat net defavorabil. Şi astfel, în ciuda unui spectacol sportiv agreabil, la care şi-au adus desigur contribuţia şi excelenţii fotbalişti iugoslavi, Petrolul şi-a terminat prematur cariera în «Cupa oraşelor tîrguri». *(D.C.)*

În fotografie *(autor* **Ioan Popescu**) *se vede cum* **Mircea Dridea** *luptă din greu cu trei apărători de la Dinamo Zagreb.*

STEAUA și-a anunțat candidatura la titlu

Ne așteptam ca derbiul bucureștean dintre Steaua și Dinamo să ne ofere un autentic spectacol fotbalistic, cu ofensive puternice, bine organizate, cu contra-ofensive fulgerătoare, cu goluri multe, cu multă risipă de energie și multă fantezie. Dar fotbaliștii celor două echipe nu ne-au oferit decît cîteva «șarje», dovedindu-ne, aproape tot meciul, că se tem unii de alții și prea... se respectă reciproc. Prudența excesivă a caracterizat întreaga partidă.

Și totuși, echipa lui Ștefan Covaci a meritat victoria. Cu Constantin în zi bună și două extreme — Sorin Avram și Voinea — care au cîștigat majoritatea duelurilor cu dinamoviștii Ștefan și Popa, Steaua a aliniat un compartiment ofensiv mult mai periculos decît cel al echipei din șoseaua Ștefan cel Mare. Dacă cuplul Sorin Avram-Voinea ar fi exploatat ușurința cu care și-a depășit adversarii direcți și ar fi... îndrăznit mai mult, cu siguranță că i-ar fi dat serios de lucru portarului dinamovist Niculescu. Dar, așa cum spuneam, de fiecare dată a intervenit prudența excesivă, teama de a nu greși. O singură dată în tot meciul cineva și-a luat inima în dinți și, într-o străfulgerare de hotărîre și (hai să-i zicem) curaj, a îndrăznit să iasă din schema tactică clasică. Acesta a fost mijlocașul Negrea care, în minutul 55, a înscris pentru Steaua.

Negrea, primind o pasă — am putea spune banală — de la colegul său de linie Dumitru Popescu, s-a îndreptat spre careul dinamovist. Și cînd tot stadionul se aștepta ca el să transmită balonul mai departe, celor din față, cum se face la «tabla magnetică», ceva a «explodat» în gheata din piciorul său stîng și mingea a pornit ca o rachetă. Brațele lui Niculescu nu au fost destul de forte pentru a o opri și... gol! Unicul gol al partidei. Dar un gol de o importanță deosebită. Cineva emitea ideea că «bomba» lui Negrea «a hotărît soarta titlului de campioană». Credem că este prea mult. Sîntem de-abia la începutul campionatului. Totuși, nu este exclus ca în această părere să existe și un sîmbure de adevăr. Un lucru este cert: după această victorie prețioasă, Steaua se anunță ca o foarte serioasă candidată la titlu. Precizăm, candidată.

P. H.

P.S. — Steaua nu ne-a...lăsat să închidem ediția, fără a ne da argumente în plus pentru titlul articolului de față: o categorică victorie cu 4—0 în fața Universității Craiova și șefia clasamentului. Bravo, Steaua!

ÎN FOTOGRAFII: Sus: *Constantin și Nelu Nunweiller, cei doi căpitani de echipă în luptă directă.* Jos: *Dumitru Popescu, singur contra betonului dinamovist format aici de Boc, Popa și Gergheli.*

CUPA CUPELOR

... Și ne-am calificat în turul doi

STEAUA: HAIDU—SĂTMĂREANU, HĂLMĂGEANU, D. NICOLAE, ROTARU—D. POPESCU, NEGREA—S. AVRAM, CONSTANTIN, VOINEA, MANEA (antrenor Ștefan Covaci). Aceasta este formația care la București a pecetluit soarta echipei vieneze.

F.C. Austria este una din cele mai bine cotate echipe austriece. Jocul ei este însă învechit, lent, un fel de «vals vienez» cu [illegible].

La București alb-violeții au căutat să obțină o eventuală rejucare. Dar Constantin «dirijorul» ansamblului militar le-a spulberat speranțele, dînd în final trupei bucureștene calificarea în turul doi al competiției de anvergură «CUPA CUPELOR».

Dacă în deplasare steliștii au prestat un joc care a entuziasmat presa austriacă, în meciul susținut în Capitală ei au strălucit doar spre sfîrșitul partidei, cînd au reușit deabia să oprească publicul, care părăsea prematur stadionul, drept protest față de calitatea scăzută a jocului. Apărarea militarilor, în final curată, a practicat un joc modern, de participare activă la atac.

Linia de mijloc, formată din D. Popescu și Negrea, a fost de fapt motorul întregii echipe, suplinind, în parte, ineficacitatea atacului. Negrea se dovedește a fi veritabila «artilerie grea» a formației și cel care deseori centrează [illegible] adversă. Înaintarea Stelei a jucat, în schimb, confuz, fără orizont. În timp ce Constantin trimitea balonul spre Sorin Avram, acesta se afla de cele mai multe ori aproape de centru. Sesizînd aglomerarea [illegible] bună pe partea dreaptă, «profesorul» a schimbat atunci tactica, «duelînd» cu Manea care pînă atunci nu-și dovedise prezența pe terenul de joc. Și astfel, Manea a urmărit insistent o pasă a lui Constantin și a trimis balonul, fără să ezite, pe lîngă [illegible] Szanwald în poartă (foto 1), deschizînd scorul: 1—0 pentru Steaua. Calificarea era deci asigurată. De aici a început jocul lipsit de forță și, parcă, de interes. F.C. Austria a egalat apoi prin Markovic. La reluare, Steaua a continuat același joc de aglomerare pe centru, cu un Sorin Avram care nu-și găsea locul. Într-o astfel de situație, Negrea, confirmînd buna sa comportare din meciurile de campionat, a luat un balon pe cont propriu și a reușit să înscrie un nou gol (foto 2). Cîteva minute de joc copios îl remarcă apoi din nou pe Constantin, dar acesta, poate obosit și de multiplele variante create în timpul meciului, trage puternic, dar pe lîngă poartă (foto 3). Așa a învins Steaua pentru a doua oară pe F.C. Austria, obligînd «valsul vienez» să-și încheie turneul din «CUPA CUPELOR».

Fotoreportaj de Paul ROMOȘAN

GÎNDURI DESPRE FOTBAL

— Fiecare victorie ascunde spinii viitoarelor înfrîngeri, iar în orice meci pierdut putem întrezări mugurii izbînzilor de mîine. Și unii și alții pot fi găsiți, însă, numai în capacitatea de mobilizare a jucătorilor. Sau în capacitatea de... demobilizare.

— Rețete infailibile nu există nici în medicină. Deci, cu atît mai puțin în fotbal.

— O echipă nu poate face pe teren numai ceea ce vrea ea, ci și ceea ce o lasă adversarul să facă.

— Sistemul de joc este o armonie prestabilită, pe care, de multe ori, echipele o transformă în muzică dodecafonică.

— Tactica în sine nu poate fi apriori ofensivă sau defensivă, oricare din aceste ipostaze fiind realizată pe teren numai în funcție de potențialul de luptă al echipei.

— Jucătorul — personalitate poate să spargă vechile tipare ale tacticii, creînd el singur o alta nouă, total imprevizibilă.

— Jucătorul tehnic, chiar virtuos, dacă este lipsit de elan și de dorința de a învinge, rămîne bun doar pentru... kinograme.

— A vorbi numai despre așezare în jocul de fotbal este ca și cum pe ecranul lat al cinematografului ai proiecta fotografii statice din secolul trecut, în locul filmelor trepidante ale actualității.

— Adevărata tactică a jocului nu este cea fixată pe tabla magnetică, ci aceea care ia naștere din forța magnetică a jucătorilor asupra mingii și forței adverse.

— Marcarea și atacul la om presupun o anumită tehnică; demarcarea, în schimb, reclamă numai fantezie creatoare.

— Anticipația în fotbal, transpusă în viață, înseamnă să alergi după tramvai înainte ca el să ajungă în stație, și nu după.

— O echipă își crează cu greu personalitatea și stilul propriu. Dar, după ce le-a pierdut, le redobîndește și mai greu, sau chiar deloc.

— Linia de atac nu se poate mulțumi să scoată adversarul din dispozitiv, ci să-i dea și lovitura de grație, șutînd plasat la poartă.

— În trecut se juca încet și bine. Astăzi trebuie să se joace repede și bine.

— Pasele nu sînt un scop în sine, ci numai mijlocul de a ajunge la poarta adversă.

— Fotbalul modern devine din ce în ce mai mult un fotbal realist, adică în ambele sensuri și cît mai direct pe poartă.

— Pentru ca o echipă să aibă cît mai mult mingea, fiecare component al ei trebuie s-o țină cît mai puțin.

Ing. VIRGIL ECONOMU

„Extemporale" la GHEORGHE ȘINCAI

S-a terminat vacanța mare!

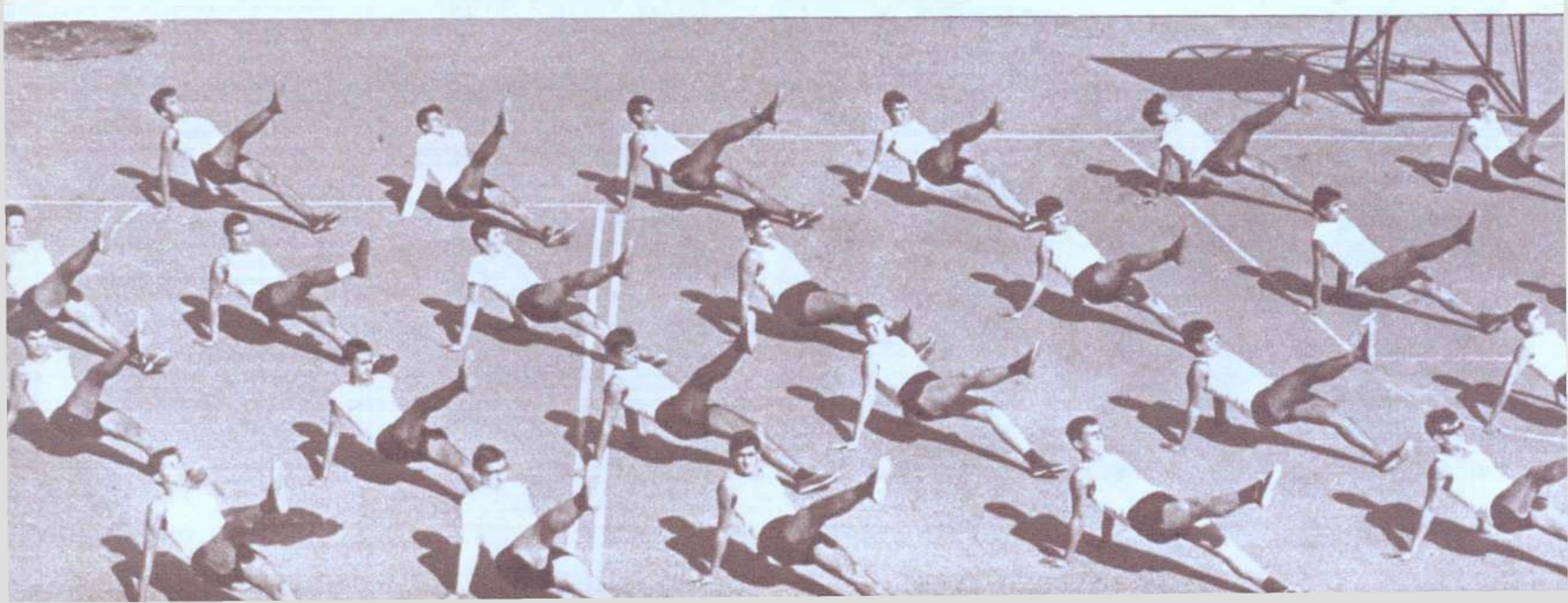
Elevii și elevele s-au întors bucuroși la școală, la profesori, la cărți, la caiete. Mirosul frunzelor de nuc din curtea bunicilor sau tulburătoarea descoperire a scînteierii cosițelor au fost trecute acum la... «amintiri din vacanța mare». Se trăiește atît de intens prima zi de școală, în care numai prezentul este... prezent!

Oaspeți ai Liceului «Gheorghe Șincai» din Capitală, am asistat la cele dintîi ore de educație fizică. Profesorii JENICA AITEL și VICTOR TIBACU conduceau două grupe de elevi. Este greu de precizat dacă entuziasmul profesorilor sau cel al elevilor au făcut din aceste ore lecții model. Meritul este, credem, al tuturor.

Vocea fermă a profesorului emerit Victor Tibacu provoca băieților o poftă de lucru exemplară. Un simplu exercițiu de «luptă în doi» angaja o mare cantitate de energie și voioșie în același timp. Îndemnul «Să fie o luptă a-de-vă-ra-tă!», al excelentului dascăl transmitea o forță deosebită mușchilor și voinței luptătorilor.

La comenzile celor doi profesori, elevii răspundeau ca niște adevărați sportivi: rapid și precis. Tradiția sportivă a vechiului lăcaș de cultură își spunea cuvîntul și la aceste cotidiene ore de educație fizică.

La plecare, i-am făcut pe profesorii Jenica Aitel și Victor

AZI și MÎINE

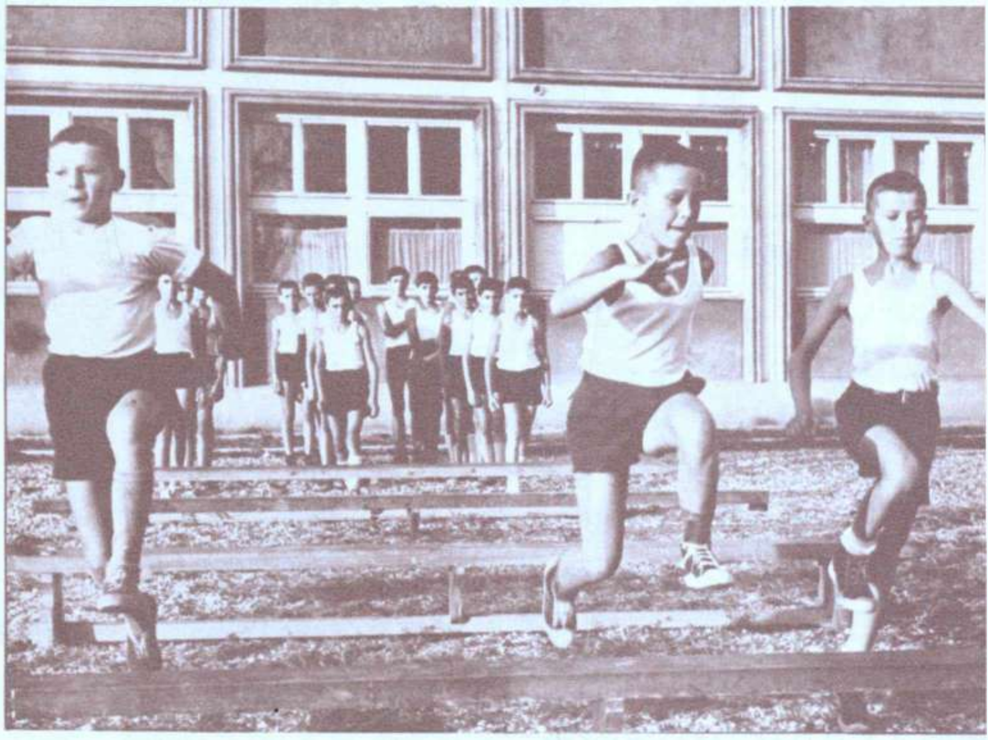
În ultimii ani, Bucureștiul și-a schimbat înfățișarea devenind mai frumos, mai mare. Noi cartiere cu blocuri multe și uriașe s-au adăugat Capitalei. Aceste adevărate «mini-orășele» care se numesc Balta Albă, Drumul Taberei, Armata Poporului, Olteniței etc., reprezintă limitele mereu deplasate ale Bucureștiului. Alături de toate aceste construcții noi au apărut pretutindeni și clădirile școlilor care nu au încă... tradiție, și care în cărțile lor de onoare nu au inscris, încă, nici un nume de absolvent.

Profesorii de educație fizică ai acestor școli nu ne pot povesti acum nimic despre succesele elevilor lor la «școlarele» din cutare sau cutare an... Se vorbește numai despre AZI și MÎINE.

Într-adevăr, în școlile noi, AZI și MÎINE, elevii și profesorii vor pune temelia unor frumoase tradiții sportive.

În fotografie, prima oră de educație fizică a anului la Școala generală nr. 120, din Șoseaua Olteniței. Profesoara Maria Vasilescu ne-a mărturisit că dorește să-și vadă elevii crescînd ca în povești: într-un an cît alții în șapte. **«Deocamdată organizăm, după cum se poate vedea, întreceri modeste. Dar voinicii mei vor crește și, cu siguranță, îi veți întîlni printre cei buni la campionatele școlare»** — ne-a mai spus profesoara.

Succes!

Tibacu să... retrăiască emoțiile de pe vremea cînd erau elevi, dîndu-le un «extemporal» pe tema «CE VĂ DORIȚI PENTRU NOUL AN ȘCOLAR?» Să le citim împreună lucrările.

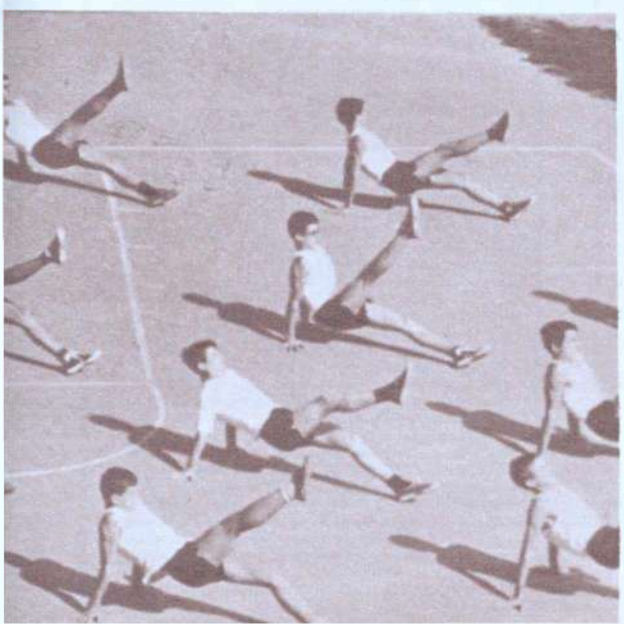
JENICA AITEL: «Desfășurînd lecțiile în mod cît mai atractiv și variat, doresc să le fac pe elevele mele să se atașeze de educația fizică și de sport, activități pe care să le considere necesități în viață. Mai doresc ca profesorii de la catedra de educație fizică a Liceului «Gheorghe Șincai» și elevii pregătiți de ei să țină aprinsă în continuare flacăra tradițiilor sportive ale școlii».

VICTOR TIBACU: «În primul rînd doresc să fac din elevii mei oameni pasionați după mișcare, iar în al doilea rînd să am înaintea viitoarei vacanțe mari băieți bine pregătiți fizic și tehnic, care să poată intra cu șanse în iureșul sportului de performanță din țara noastră».

Aceste două «extemporale», care cuprind dorințele-angajament ale ambilor profesori vor primi note abia după ultima zi a anului școlar care a început. Am dori să-i notăm cu 10.

PETRE HENȚ

În fotografii, elevele și elevii la prima oră de educație fizică.

POȘTA redacției

GHEORGHE GROZAV — Petroșani. Pentru a vă ajuta la completarea datelor dv. statistice privitoare la fotbal, vă dăm clasamentul final al campionatului categoriei A din anul 1956, pe care ni l-ați solicitat. 1) C.C.A. 24-15-3-6-64:28=33; 2) Dinamo București 24-13-3-8-48:34=29; 3) Știința Timișoara 24-11-7-6-40:31=29; 4) Locomotiva București, 5) Flacăra Ploiești, 6) Flamura roșie Arad, 7) Dinamo Brașov, 8) Progresul Oradea, 9) Progresul București, 10) Energia Petroșani, 11) Locomotiva Timișoara, 12) Știința Cluj, 13) Dinamo Bacău.

IOAN BORNYEAS — Satu Mare. Recordul țării noastre la 60 m plat femei este de 7,6 sec. și a fost realizat de două atlete Ana Beșuan-Socol și Judith Lazăr. Cea mai bună performanță românească în cursa de 10 000 m aparține sportivului Andrei Barabaș (29:13,2).

AUREL MEREUȚĂ — Bîrlad. 1) Fotbalistul Drăgan, de care vă interesați, nu mai joacă la Petrolul Ploiești. În prezent el este legitimat la Flacăra Moreni. 2) **«De ce fotbaliștii nu folosesc pasele lungi și șuturile de la distanță?»** Vă mărturisim că o asemenea întrebare ne-a făcut, cum se spune, «șah-mat». Chiar așa. De ce n-ar folosi ei pasele lungi și șuturile de la distanță? V-ar scuti pe dv. de frămîntări și pe noi de asemenea răspunsuri.

PETRU GAVRILIU — Galați. Am primit fotografiile cu «haltera» construită de dumneavoastră și ne-am bucurat văzînd că sportul vă pasionează tot atît de mult ca și în anii studenției. În altă ordine de idei, vă anunțăm că desenul cu șahiștii naufragiați ne-a plăcut și l-am dat spre publicare revistei «Șah».

LUCIA POPESCU — Lugoj. Înotătorul francez Alain Mosconi, care ne-a vizitat nu de mult țara, este membru al clubului nautic Marseille.

TITU ZAMFIRESCU — Simeria și ADRIAN GHERASIM — Iași. Sîntem de acord cu colaborarea dv. dar vă rugăm să ne trimiteți fotografii mult mai bune decît cele cu care ați... debutat.

ELVIR CIUREA — Fundata-Brașov. Solicitați cu insistență centrului la care ați făcut abonamentul să vă livreze absolut toate revistele perioadei în care ați fost abonat. Aveți acest drept, iar centrul respectiv are obligația să vi-l satisfacă. Redacția nu se ocupă de perfectarea abonamentelor.

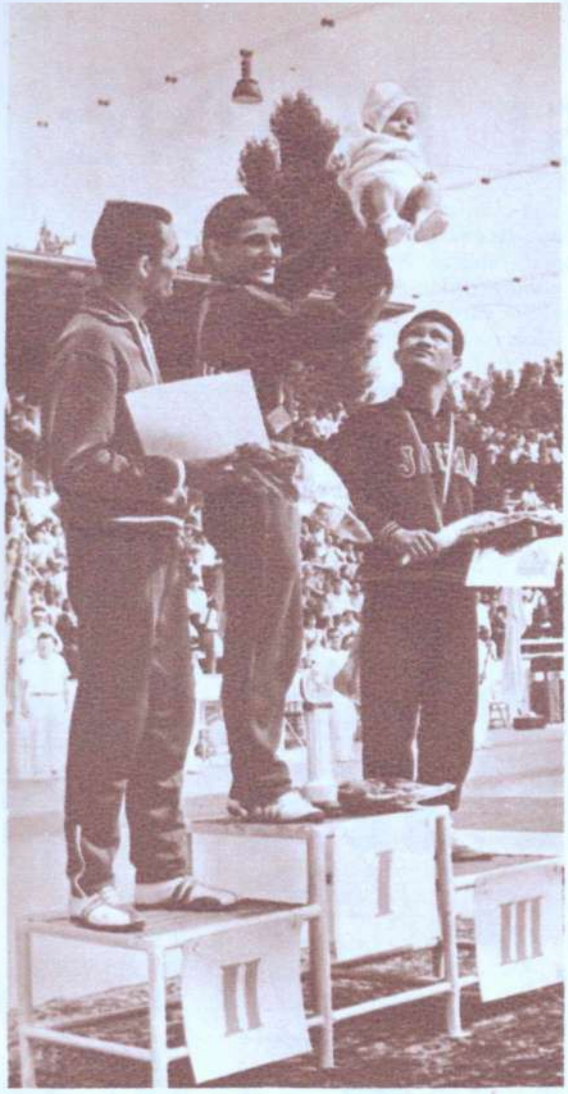
GH. DUPA — Roman. Sîntem de părerea dv. că Nelu Nunweiller este un fundaș mai bun decît Sătmăreanu. (Comparația e destul de artificială, ei nejucînd pe aceleași posturi). Dar să rămînă între noi. Aici, la București, Steaua are mult mai mulți suporteri decît la Roman.

MIRCEA RĂDULESCU — Brăila. Iată jucătorii din fotografia amintită. (Revista **SPORT** nr 7/67, pag. 13). **Rîndul de sus:** Sătmăreanu, Negrea, Jenei, Haidu, D. Nicolae, Chiru. **Jos:** Pantea, Constantin, Voinea, D. Popescu și S. Avram.

MARIAN IAMANDI — Buzău. Aveți dreptate. Propunerea este bună și sperăm că dv. și colegii cu care jucați baschet veți fi în curînd satisfăcuți.

B.M. — Petrila. V-am văzut caricaturile. Să știți că Ion Poștașu, de la **«SPORTUL POPULAR»**, a avut dreptate. Trebuie să desenați cel puțin de un 5 pentru ca noi să vi le putem publica. Și deocamdată...

MAGAZIN sportiv

CEL MAI PREȚIOS TROFEU

La cea de-a XVI-a ediție a campionatelor mondiale de lupte greco-romane, găzduită de capitala României, s-a petrecut un fapt inedit: după premierea la categoria 57 kg. campionului mondial — ION BACIU — i-a fost ...decernat de către soția sa cel mai prețios trofeu — copilașul lor. Ion Baciu își prezintă tribunelor copilul parcă spunînd: «Este prima și cea mai valoroasă medalie de aur a mea!».

Pe treapta de argint — maghiarul Varga, pe cea de bronz — japonezul Hanahara.

BALETUL FOTBALIȘTILOR

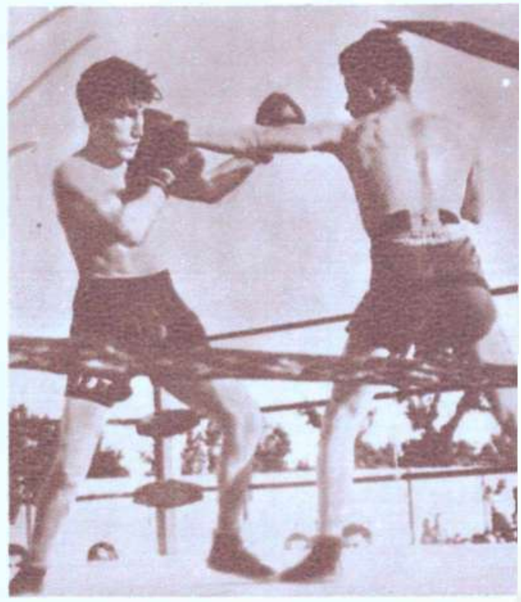
Să nu credeți că imaginea de sus este un fragment dintr-un film științifico-fantastic cu... fotbaliști în stare de imponderabilitate. Sportivii care vă oferă acest original balet aerian sînt fotbaliștii de la Gaz metan Mediaș, la unul din obișnuitele lor antrenamente. Această imagine interesantă o datorăm atît sportivilor medieșeni cît și fanteziei fotoreporterului.

CÎNTECUL LEBEDEI...

Ambarcațiile cu pînze sînt extrem de... sprintene în acest sezon. Poate chiar prea sprintene. Vînturile toamnei le poartă cu viteză pe întinsul apelor. Sînt ultimele plimbări, ultimele zile de plajă. Sportivii profită din plin de fiecare după-amiază frumoasă.

DIRECTA DE STÎNGA A MAESTRULUI

Fostul triplu-campion european de box, LUCIAN POPESCU, actualmente antrenor la clubul Progresul București, se bucură și astăzi de aprecieri unanime în Italia. Cu toate că a boxat acum 25 de ani în fața specialiștilor italieni, totuși, directa de stînga a maestrului nostru continuă să fie dată ca exemplu. Recent, revista «Raggionotte», care apare la Reggio Emilia, într-o prezentare a lui Gino Bondavali, a publicat această fotografie, remarcînd acuratețea directei de stînga a lui Lucian Popescu, «unul dintre cei mai puternici adversari ai redutabilului pugilist italian», după cum spune revista italiană.

MICROMOTIVE FOTBALISTICE

— Un arbitru, ca și un coniac bun, se cunoaște după... stele!

— Cînd li s-o ridica oare suspendarea și grădinilor... suspendate?

— Țin cu echipele slabe. De ce? Nu-mi plac... obezii.

— Meciul de mîine de la televizor, se dă și la... stadion?

— Vreți fotbaliști de clasă mare? Recrutați elevi din clasele mici! Și invers...

— O «pasăre călătoare» e de categoria... pană?

— De cînd mi-am luat televizor, nu scap nici un meci pe stadion!

— Pentru fotbaliștii care obosesc ușor, angajați maseuri de la I.C.I.L. Să scoată... untul din ei.

— E un jucător constant: permanent joacă... prost.

— Mîine stau la televizor să văd meciul. — Și dacă se defectează? — Merg la stadion. — Și dacă se defectează și... stadionul? (!?!)

— Un pronostic pentru duminică? Bat echipele învingătoare și, bineînțeles, iau bătaie cele... învinse.

— Cu ce meci cheie s-a... deschis campionatul?

Titi GHEORGHIU-Vaslui

MARELE SUSȚINĂTOR AL FARULUI

Printre valorile de susținători ai fotbaliștilor clubului constănțean — Farul apare, în jocurile de acasă, o figură minusculă care îi îmbărbătează pe idoli: «Băieți, dacă nu cîștigați meciul, vă întorc spatele!». Acest vajnic susținător, de dimensiuni liliputane, are 14 ani și se numește Sukuri Assan. Băieții îl iubesc, îl iubesc tribunele, îl iubește Constanța pe Assan. Antrenorul Gil Mărdărescu nu l-a luat pe Assan la București, în meciul cu Rapid, de teamă să nu-l piardă (meciul sau pe Assan?). Cîștigul a fost dublu. Assan a declarat: «Maistre, dacă mă luai, pierdeai meciul cu Rapid. Băieții ar fi fost atenți la mine, să nu mă rătăcesc!».

ȘTIAȚI CĂ...

...Primele date istorice pe care le avem despre călărie, ca sport, datează din Mesopotamia anului 2000 î.e.n.? Prima școală de călărie din Europa datează din secolul al XVI-lea, și a fost înființată la Napoli sub numele de «Academia de Călărie Pignatelli». Primele demonstrații cu obstacole au fost făcute la Paris în anul 1886. Abia în 1912 călăria a fost însă inclusă și în programul Jocurilor Olimpice moderne.

...Cea mai scurtă desfășurare pe care a avut-o vreo dată un eveniment sportiv a fost o cursă de 60 m femei? La 1 martie 1962, în în cadrul unui concurs de sală, la Leningrad, Tatiana Scelkanova a alergat 60 m în 7,1 sec.

...Originea sportului nu se pierde în negura vremurilor așa cum se afirmă în general? Este adevărat că tragerea cu arcul, de exemplu, datează încă din epoca mezolitică, deci cam din anul 20 000 î.e.n., dar pe atunci nu era un sport, ci doar un mijloc de existență. Sport în sensul competițional nu devine decît în jurul anului 300 e.n. cînd se organizează la Genova, în Italia, pentru prima dată concursuri de tragere cu arcul.

...Primul sport din lume despre care avem date istorice că ar fi fost organizat într-un cadru pur competițional sînt luptele? Basoreliefuri datînd din anul 3000 î.e.n. găsite la Ben Hasan (în Republica Arabă Unită) ca și altele din epoca sumeriană găsite la Kyafefa în Irak, ne înfățișează concursuri de lupte dotate cu premii. În antichitate, luptele au devenit sport olimpic începînd din anul 704 î.e.n., cu ocazia celei de-a 18-a Olimpiade.

...Prima cursă automobilistică din lume a avut loc la data de 20 aprilie 1887 pe distanța Paris-Versailles-Paris (aproximativ 32 de kilometri)? Ea a fost cîștigată de francezul Georges Bouton cu timpul de... o oră și 14 minute. Automobilul folosit de Bouton fusese construit chiar de el și denumit «cvadriciclu cu aburi».

...În localitatea Heinola din sudul Finlandei a fost descoperită o sanie — strămoșul bobului de azi — care datează aproximativ

● Belgianul Patrick Sercu, campion mondial de viteză la Amsterdam, a fost sărbătorit în mod deosebit de concetățenii săi din orașul Bruges. Sercu a fost invitat la primăria orașului și, în cadrul unei recepții de zile mari, a fost felicitat de guvernatorul Flandrei Occidentale, precum și de o serie de deputați din localitate.

● Federația de ciclism din Elveția l-a amendat cu 2 000 de franci pe renumitul ciclist francez Jacques Anquetil. Motivul? Anquetil nu și-a respectat semnătura dată pe un contract prin care își lua angajamentul de a participa la criteriul internațional de la Frauenfeld. Anquetil nu a făcut contestație. Normal!

● Văduva regretatului ciclist englez Simpson a fost prezentă la Mont Saint Amand unde s-a disputat o competiție în memoria soțului său. «Criteriul Simpson» desfășurat pe velodrom, a revenit belgianului Sercu urmat în clasament de De Roo și Rik Van Looy.

● Boxul se bucură de o mare popularitate în Anglia. Numai în acest sezon la Londra au fost organizate 171 de reuniuni rezervate boxerilor amatori. Pe cînd și la noi o astfel de cifră?

DE PRETUTINDENI

● Ray Sugar Robinson, fostul campion mondial la categoria mijlocie, care a abandonat activitatea competițională la 42 de ani, a renunțat definitiv la proiectul său de a mai reveni în ring. El speră să-și facă reintrarea în cadrul unui teatru muzical care joacă pe Brodway, cu mare succes, comedia americană: «Hallo, Dolly».

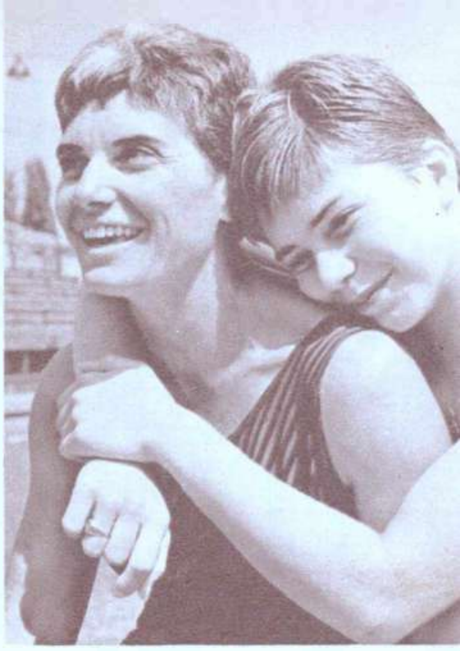
● Jack Solomon, celebrul organizator de reuniuni profesioniste de box de la Wembley a trebuit să facă două plăți familiei boxerului scoțian Gowan. În primul rînd l-a plătit pe Gowan care a boxat cu Chionoi și apoi pe tatăl lui Gowan, managerul fiului său, și el fost boxer de categoria pană.

● Just Fontaine, fostul selecționer unic al echipei de fotbal a Franței, a urmărit meciul dintre echipele Franței și Poloniei desfășurat la Varșovia și încheiat cu scorul de 4—1 în favoarea francezilor. Cu toate că a fost recent demis, Fontaine a făcut următoarea declarație reprezentanților presei: «Pregătirile au fost bine făcute. Bravo, Franța!». Unde se vede că Fontaine nu are rezerve față de urmașul său, antrenorul Dugauguez.

ZERO PUNCTE PENALIZARE!

Priviți acest splendid salt peste obstacol al călărețului brazilian NELSIN PESSOA. La un recent concurs hipic internațional, disputat la Rotterdam, Pessoa a reușit să termine primul cursa cu obstacole, avînd zero puncte penalizare. Fără îndoială, un merit deosebit în realizarea acestei performanțe îl are nu numai călărețul Nelsin Pessoa, ci și frumosul său cal.

AURUL OLIMPIC SE MOȘTENEȘTE?

În 1952, la Jocurile Olimpice de la Helsinki, înotătoarea maghiară ÉVA SZEKELY a cucerit medalia de aur în proba de 200 m bras. În prezent, ea este antrenoare și printre fetele pe care le pregătește pentru marile întreceri ale pistelor de apă se află și fiica sa Andrea, o speranță a natației din Ungaria.

Iat-o pe fosta campioană olimpică cu fiica sa care, la J.O. din Mexic, va încerca să reediteze performanța realizată de mama ei în urmă cu 15 ani.

TURUL DE ONOARE

Patru foste glorii ale volanului — FANGIO, MOSS, CHIRON și GRAFFENRIED — s-au prezentat de curînd la startul tradiționalei curse Villars-Ollon, care se organizează anual în Elveția. Dar nu pentru a-și disputa întîietatea, așa cum făceau cu ani în urmă, ci doar pentru a participa la turul de onoare al foștilor cîștigători ai acestei curse.

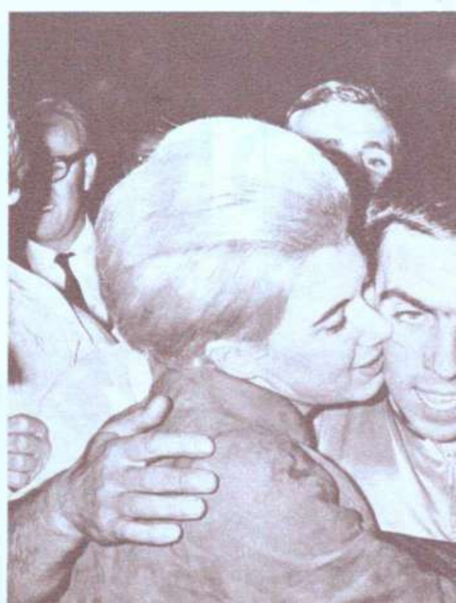
Iată-i pe cei patru ași ai vitezei: Fangio, Moss, Chiron și Graffenried (de la stînga la dreapta).

FLORI ȘI ÎMBRĂȚIȘĂRI PENTRU CEI VICTORIOȘI

Fotografia din stînga și cea de jos vă redau două aspecte extra-competiționale de la campionatele mondiale de ciclism care au avut loc la Amsterdam. Cei doi sportivi cu buchetele de flori sînt francezii **Morelon** *(dreapta) și* **Trentin.** *Morelon a cîștigat cursa de viteză rezervată amatorilor, învingîndu-l în finală pe compatriotul său Trentin.*

Jos — ciclistul profesionist **Patrick Sercu** *(Belgia) îmbrățișat de soția sa, după cucerirea titlului de campion mondial.*

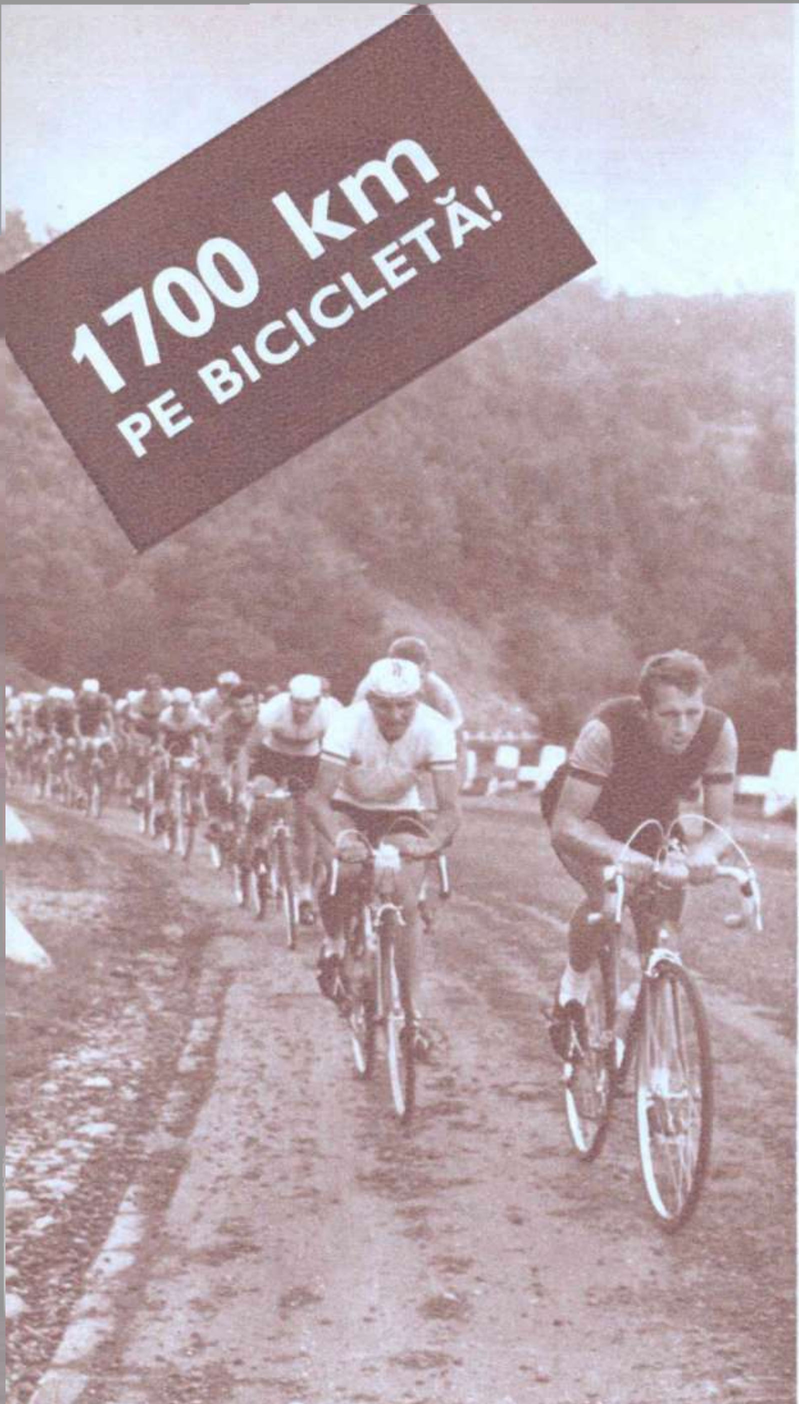

„CLIENȚII" COMISIEI DE DISCIPLINĂ

În timp ce la Amsterdam aveau loc campionatele mondiale de ciclism, doi ași ai pedalei — **Jacques Anquetil** și **Desiré Letort** — participau la o competiție mult mai puțin importantă: «Criteriul provinciei Bretagne». Se știe că cei doi sportivi au devenit în ultima vreme «clienții» comisiei de disciplină a Federației franceze de ciclism, care i-a învinuit că folosesc dopingul. Datorită acestei acuzații, lui Letort i-a fost retras chiar titlul de campion al Franței, iar lui Anquetil i s-a interzis să participe la «mondiale».

În fotografie. Anquetil (stînga)

TURUL CICLIST AL ROMÂNIEI

JURNAL DE BORD

de G. ȘTEFĂNESCU

12 septembrie. ETAPA I (BUCUREȘTI—PLOIEȘTI):

Privim plutonul multicolor al celor 64 de cicliști așezați într-o pitorească dezordine. Febra de start a cuprins întreaga caravană și, deopotrivă, pe suporterii prezenți la locul de plecare, de pe B-dul Dr. Petru Groza. Încercăm să ghicim cui îi va surîde zeița Fortuna la capătul celor 1 700 km ai traseului. Greu, foarte greu de întrevăzut. În ciclism, atotputernica valoare este adeseori făcută șah-mat de mult prea capriciosul neprevăzut.

Cicliștii, și după ei mașinile, străbat străzile Bucureștiului în trombă. Singur vîntul încearcă, și în parte reușește, să stăvilească avîntul sportivilor. La Ploiești, după 80 de km de rulaj, media orară trecută în dreptul învingătorului, Dieter Mickein (R.D.G.), este de numai 39,653 km.

Dieter Mickein învingător la Ploiești! Învingător fără merit. Nu l-am văzut o singură dată la conducerea plutonului. Alții au fost animatorii și eroii acestei etape-debut: Emil Rusu, Minneboo, Moiceanu, Ciobanu... Mickein a ieșit din umbră abia pe ultimii 200 m, pe stadionul din Ploiești. În ciclism se mai întîmplă...

13 septembrie. ETAPA A II-A (PLOIEȘTI—GALAȚI):

Pe parcursul a 204 km, de la Ploiești la Galați, în două rînduri buclucașele bariere au făcut să se întrerupă cursa (imediat după Buzău și cu aproximativ 60 km înainte de Galați). În două rînduri, plutonul fragmentat s-a regrupat și totul a fost reluat de-a capo. Fără bariere, poate, că cu totul altfel am fi developat filmul etapei. Așa însă...

A învins din nou Mickein, purtătorul tricoului galben. La finiș l-a depășit pe Emil Rusu cu un... baicu. Prin aceeași stratagemă: **«Trage tu ca să mă odihnesc eu».**

Ne îngrijorează Moiceanu. După bariera de la Buzău a căzut, iar la Galați, radiografia făcută de medic arată că are o coastă fisurată.

14 septembrie. ETAPA A III-A (GALAȚI—ORAȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ):

Astăzi, în Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Emil Rusu a îmbrăcat tricoul galben. Pentru cît a muncit îl merită din plin. Mickein, liderul, a capotat lamentabil. La adăpost în mijlocul plutonului n-a sesizat prima evadare. Și visător a scăpat-o și pe a doua, și pe a treia. Acum iată-l aruncat undeva, către mijlocul clasamentului.

Etapa plină de peripeții, ca într-un film cu «Sfîntul». l-a făcut pe Emil Rusu să-și vadă visul cu ochii. Tricoul galben îi aparține. N. Ciumeti, învingător în cel mai tînăr oraș al țării, a urcat nu mai puțin de 16 locuri în clasamentul general. Danezul So Nielsen, olandezul Prinsen, Walter Ziegler și cehoslovacul Zelenka, și ei băieți harnici, s-au plasat la numai 16 sec. de lider. Atenție Emile!

15 septembrie. ETAPA A IV-A (ORAȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ—BRAȘOV):

Nimic deosebit de semnalat. Afară doar că astăzi s-au inaugurat etapele de munte. Din orașul Gh. Gheorghiu-Dej am părăsit plaiurile Moldovei, prin pasul Oituz, călcînd acum frumoasele meleaguri ardelene. 131 km, pînă la Brașov, s-a mers ca la nuntă, în pluton, cu cîntece și veselie. În caravană, mașina Loto-Pronosport face să răsune văile de melodii optimiste, iar cicliștii, deveniți melomani, țin tempoul învîrtind voinicește baghetele pedalelor. Și le-au învîrtit bine... Brașov, Tudor Vasile, învingătorul etapei, a înscris în cronica Turului o medie orară de aproape 41 km. Emil Rusu își păstrează tricoul galben. Dar... Începe să se facă tot mai pregnant simțită valoarea unora dintre cicliștii oaspeți. Cehoslovacul Zelenka, olandezul Prinsen, Kazmierzak și da, da, din nou Mickein, din echipa R.D.G., danezii So Nielsen și Mikkaljen, și chiar un reprezentant al Bulgariei, Stoicev, emit pretenții. Să vedem în ce măsură vor reuși să-și aducă vrerile la îndeplinire.

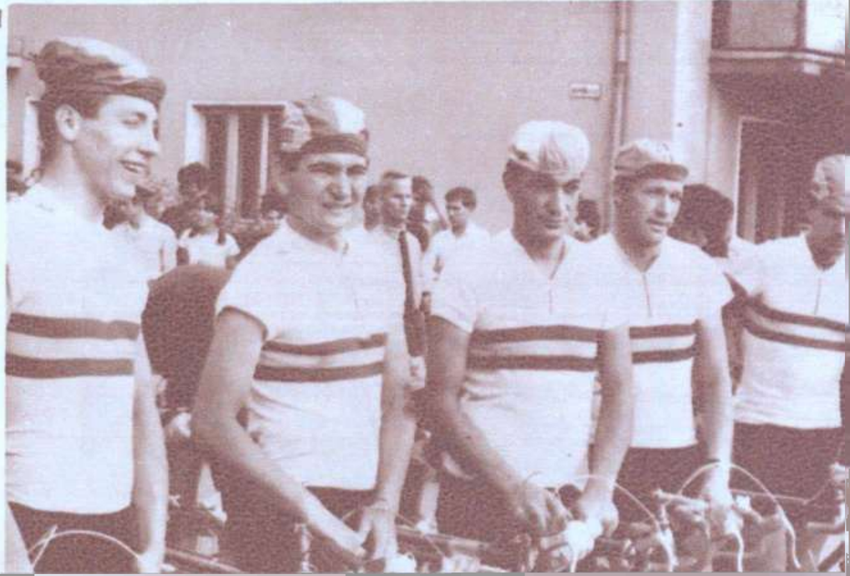
1. Formația România II cîștigătoarea Turului. De la stînga la dreapta: Tudor Vasile, Nicolae Ciumeti, Gheorghe Suciu, Walter Ziegler, Constantin Ciocan.

2. Dieter Mickein (R.D.G.), liderul clasamentului cățărătorilor și învingătorul din trei etape ale «Turului României».

3. Lothar Borschel (R.D.G.), cel mai activ ciclist din caravană. Pentru frumoasele sale isprăvi a și obținut premiul special din partea revistei noastre.

4. Tudor Vasile s-a dovedit deosebit de combativ, fapt care i-a adus un merituos loc 7 în clasamentul general al Turului.

1

16 septembrie. **ETAPA A V-A (BRAȘOV—TG. MUREȘ):**
Fiecare etapă cu noutățile și surprizele ei. Astăzi de pildă, de la Brașov la Mureș (170 km), cicliștii n-au văzut licărul vreunei raze de soare. În schimb, suportat stoic biciul stropilor de ploaie. Și, într-un fel, dușul rece le-a prins e. Sprinturile de cățărare — de data aceasta 4 la număr — i-au găsit în cea bună dispoziție de luptă. Și acum surpriza: în clasamentul celor mai buni urători, după Mickein a fost înregistrat, la capătul etapei a V-a, Vasile Sălăjan. echipa de tineret. Într-o singură etapă, Sălăjan i-a depășit net pe redutabilii ckaljen (Danemarca), Kazmierzak și Borschel (R.D.G.) și pe mulți alții. evărată lovitură de teatru. Cine este Sălăjan? Un tînăr care n-a împlinit încă ani. A început ciclismul abia în 1965, la Cluj, sub îndrumarea antrenorului ile Chiș. În prezent își continuă pregătirile la Dinamo București sub bagheta Nicolae Voicu.
La Tg. Mureș un nou cîștigător de etapă: Constantin Grigore, căruia i s-a urat și o medie orară record pentru această ediție a turului: 41,085 km.

17 septembrie. **ETAPA A VI-A (TG. MUREȘ—ACĂȚARI—TG. MUREȘ, NTRA CRONOMETRU):**
Etapa contra cronometru, cea mult așteptată de întreaga caravană, s-a consumat. Am răsuflat ușurați. Aveam emoții în privința lui Rusu. Plutonul celor e-i rîvnesc tricoul de lider este numeros. Dar Rusu a fost magnific. L-am văcoborînd serpentinele spre Tg. Mureș. Un bolid dezlănțuit (are 1,89 m înăle). Viteza în care atacă virajele te amețește, iar pe linie dreaptă... parcă ar a prinse la roți aripile lui Hercule. Bravo, Emile! Tricoul galben, fără galonul igătorului de etapă, n-avea suficientă strălucire. I-ai dat-o!

19 septembrie. **ETAPA A VII-A (TG. MUREȘ—CLUJ):**
După o zi de odihnă la Tg. Mureș, ostilitățile au fost reluate. Unul dintre ari, nu ne aducem aminte precis care, susținea că cicliștilor nu le priește repau- Îi moleșește. Curată «moleșală». Pînă la Cluj, pe un traseu cu zeci de urcu-, s-a mers numai la galop. Un galop de 41.700 km/h. Cehoslovacul Novak. i coechipierul său Machac, Kazmierzak și Mickein din echipa R.D.G., sueul Jan Ake Ek și Emil Rusu au scuturat plutonul cu toată bărbăția de care capabili. Pe stadion însă, ultimul cuvînt l-a avut Constantin Grigore. Reprezentantul formației României I se află la a doua sa victorie de etapă. Face și el poate.

20 septembrie. **ETAPA A VIII-A (CLUJ—ORADEA):**
Cînd cicliștii au luat startul din Cluj, pe o ploaie de-a dreptul torențială, cu idină, de credeam că o să ne facă țăndări parbrizul mașinii, două bătrîne, își au cruce. Priveau după cicliști și se minunau.
Ce li s-o fi părînd extraordinar, nu știm. Știm doar că cicliștii sînt viteji. Doa au făcut-o și la Huedin. Aici, colac peste pupăză, la tot ce avuseseră de păit, s-a adăugat și o rupere de nori. În cîteva secunde șoseaua a fost transformă în fluviu. Ei și? Prin fluviu, bicicletele au prins să înainteze întocmai unor puci» zburători. Și obstacolul a fost trecut. Cu brio chiar. 41 km este media ră realizată la Oradea, după 155 km, de către Kazmierzak (R.D.G.), îngătoru[illegible] etapei!
Ce-a[illegible]i fi de semnalat? Că Moiceanu, cu toată coasta fisurată, la Oradea, clasamentul etapei, a ocupat locul 2. Același loc, dar în clasamentul general, cucerit la Oradea și Ziegler. Poziția i-a fost cedată de olandezul Prinsen, iniat la întîlnirea cu publicul orădean cu peste 8 minute.

21 septembrie. **ETAPA A IX-A (ORADEA—ARAD):**
Pe o șosea plată, numărînd nu mai mult de 112 borne kilometrice, cicliștii dat roțile de-a dura cu o viteză orară modestă: 38.300 km. N-a fost vînt prea puternic și nici n-a plouat. N-a fost nici căldură toridă și nici vreo barieră de cale ferată nu li s-a opus. Atunci ce s-a întîmplat? De data asta, alergătorii n-au avut chef de goană și pace. I-a indispus o busculadă. La numai 8 km de la plecare. În ea au fost angrenați «marele» Kazmierzak (cu tricoul zdrențuit a sosit la Arad cu 18 minute întîrziere); apoi Moiceanu, care, pe lîngă coasta fisurată se poate «lăuda» în prezent și cu un deget tăiat, și alături de ei Nielsen (Danemarca), Gonțea și Gh. Ciumeti. După busculadă, Ciumeti a și abandonat.

În asemenea condiții cui i-a mai ars de cursă? Singura bucurie, în tabăra cicliștilor olandezi. La Arad, Benny Groen și-a înscris numele pe tabela cîștigătorilor de etapă. O oarecare compensație pentru insuccesul lui Prinsen, la Oradea.

22 septembrie. **ETAPA A X-A (ARAD—DEVA):**
După sosirea la Deva, Gabriel Moiceanu spunea că n-ar fi exclus ca Benny Groen să fie unul dintre descendenții direcți ai «Olandezului zburător». Prea le ia el pe toate într-o manieră incredibilă. La Arad, iar acum la Deva, Groen, întocmai unui spiriduș, s-a lansat irezistibil pe ultima sută de metri și mai prinde-l dacă poți. Și acum... poanta. «Olandezul zburător» deține în clasamentul general al turului, după etapa a X-a, penultimul loc (53!).

În rest, ne simțim datori să mai menționăm: 1. Etapa a X-a a marcat evadarea solitară record: Jiri Zelenka (R.S.C.), ca să se învioreze a făcut un contratimp de aproximativ 40 km. Apoi satisfăcut a fost absorbit de pluton; 2. Danezul So Nielsen a lăsat locul 8 din clasamentul general, vacant. A abandonat.

23 septembrie. **ETAPA A XI-A (DEVA—CĂLIMĂNEȘTI):**
Astăzi, cicliștii, la masa copioasă a unei întreceri de toată frumusețea ne-au servit și desert. O evadare, de unul singur, pe ultimii 27 km ai etapei, soldată cu succes. Mulțumim olandezului Gabriel Minneboo pentru tratație. Putea fi însă ceva mai operativ. În atare condiții ar fi evitat, desigur, actualul loc 27 din clasamentul general.

Dintre ceilalți sportivi, excluzîndu-l pe Emil Rusu, în fața căruia pînă și rivalii lui cei mai tenaci își ridică pălăria, o impresie plăcută continuă să ne producă Lothar Borschel din formația R.D.G. Lui Borschel, în caravană, i se mai spune și «cocoșel». Pentru neîntrecutul lui spirit de luptă. Nu mai departe decît în această ultimă etapă: la sprintul de la Sebeș — Borschel locul 2; la sprintul de la Sibiu — Borschel locul 1; la cățărarea de la Apold — Borschel locul 2; la sosirea în Călimănești — Borschel bate plutonul intrat val-vîrtej în stațiune după curajosul Minneboo. Bravo Borschel!

24 septembrie. **ETAPA A XII-A (CĂLIMĂNEȘTI—BUCUREȘTI):**
Din Rm. Vîlcea, torentul caravanei cicliste a urcat sprințar serpentinele Dealului Negru, a plonjat vijelios spre Pitești, și cînd, pe cîmpie, se credea că apele își vor domoli cursul, un vîrtej (evadarea a 5 alergători) le-au învolburat atît de aprig încît nu s-au mai potolit decît o dată cu revărsarea convoiului de biciclete la punctul terminus, pe stadionul Republicii din București. Mickein, întocmai ca și în prima și în cea de a doua etapă a terminat disputa biruitor, însă învingătorul absolut al competiției a rămas inepuizabilul Emil Rusu. Acesta și-a încununat astfel magistral suita celor trei titluri de campion al țării cucerite în actualul sezon.

Acum, la capătul celor 12 etape ale Turului României, în afara lui Emil Rusu ne simțim datori să mai felicităm: formația **ROMÂNIA II** (W. Ziegler, N. Ciumeti, Gh. Suciu, V. Tudor) pentru succesul ei în clasamentul general pe echipe; pe Borschel (R.D.G.), ca fiind cel mai activ alergător din caravană; apoi pe Mickein și Kazmierzak, lideri în clasamentul cățărătorilor și, respectiv, al sprinterilor; pe Tudor Vasile, pentru cea mai frumoasă comportare din grupul alergătorilor noștri tineri și, în final, pe Gabriel Moiceanu, exemplu de tenacitate și luciditate pe parcursul întregii competiții.

2

3

4

SPORT

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin

EMIL RUSU

TRIPLU-CAMPION REPUBLICAN LA CICLISM PE ANUL 1967, VICTORIOS ÎN CEA MAI MARE COMPETIȚIE SPORTIVĂ INTERNĂ A ANULUI: „TURUL CICLIST AL ROMÂNIEI“

